

Asa Di Vaar

ਭਵਿੱਧਾਤਮਿਕਤਵਿਯ ਕਰੁ ਯਨੁ ਗੁਮਨਕਿ
ਬਿੰਬਲੁ ਪਰਿਵਰਤਨਕਿ

දර්ශකය

1. Asa Di Vaar	1
2. අර්දාස් -යාචිඤා	60
3. ආත්මයේ මාර්ගය	64
4. ගමන සඳහා දර්ශනය	66
5. කාන්තාවන්ගේ භූමිකාව	68
6. ටර්බන් වල වැදගත්කම	72
7. ඔබේ ගමනේ නිහතමානිකම ප්‍රධාන සාරය	74

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਝਿਝੜੁ ਖੜਕੀਰੀਓ। ਭੁਭੁਕੁ ਚਿਝੜੀ ਨਾਨਕ, ਚੋਰੀਓ ਨਾਨਕ। ਭੁਭੁਕੁ ਖੜਕੀਰੀਓ
ਕਾਢੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਯ। ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ ਭਾ ਮਰਯਾ ਚੜ੍ਹੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਯ। ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ
ਭਾਢੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਯ। ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਯ। ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਯ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ
ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ ਚੜ੍ਹੀਓ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ, ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ
ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ, ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ
ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ
ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਮਃ ੧ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ, ਭੁਭੁਕੁ ਚੜ੍ਹੀਓ

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ ਭੁਭੁਕੀਓ

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਗੋਬਿੰਦਰਾਜ ਅਨਾਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਭੀ 'ਨਾਨਕ', ਭੀ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਭੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਗੋਬਿੰਦਰਾਜ ਅਨਾਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਗੋਬਿੰਦਰਾਜ ਅਨਾਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ:

ਆਪੀਨ੍ਹਰੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨ੍ਹਰੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੂੰ ਜਾਣਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥

ਨੀਰੰਗਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਭੀ ਬਰੰਧਨੋਦਾਰੀ ਦੇਵੀਏਨ ਵਹਾਨੇਝੇ, ਬਨੰਧ (ਬੰਧਾਕਾਢਿਕਾ) ਭੋਲੇ ਮਹਾਦੇਵੀਏ ਵਹਾ
ਫ਼ਾਰ ਬਨੰਧਯ ਭੋਲੇ ਵਿਯੰਧਯ ਭੋਲੇ.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਬ੍ਰਹਮੰ (ਬੰਧਾਕਾਢਿਕਾ) ਭੋਲੇ ਢੋਲੀਯਨ ਵਹਾ ਫ਼ਾਰ ਬਨੰਧਯ ਭੋਲੇ ਮੁਵਿਲੀਢਿ.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਭੋਲੇ ਕਰੰਧਾਧਨ ਬਹ ਭੋਲੇ ਬਿਯਲੁ ਬਿਯੁਵਿਲੀ ਬਨੰਧਯ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਭੋਲੇ ਵਿਧਾਨਯ ਫ਼ਾਨੰਨ ਵਹਾ ਫ਼ਾਰ ਫ਼ਾਨੰਨ ਭੋਲੇ ਫ਼ਾਨਿਕਾਰਯਢਿ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਭੋਲੇ ਕਾਮੁਨੰਧੇਨੀ ਵਿਧਾਨਯ ਬਨੰਧਯ ਯ, ਫ਼ਾਨੰਨ ਭੋਲੇ ਫ਼ਾਨੁਵੁਮਢਿ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਭੋਲੇ ਢੁਧਾਧ ਬਨੰਧਯਢਿ, ਭੋਲੇ ਨਾਹੀ ਬਨੰਧਯਢਿ (ਭੋਲੇ ਕਾਰੁਯਾਭੋਲੀ ਲਕੁਯ).

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੇੜਿ ॥

ਭੋਲੇ ਗੁਨਾ ਭੋਲੇਨੀ ਕਰਨਾ ਮਿਲੀਯਨ ਬੰਧਿਯਾਨ ਫ਼ਾਨਾਧਢਿ ਬਨੰਧਯਢਿ.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ਬਮਝੰਨਾ ਨੀਰੰਮਾਯਯਧ ਬਧਾਯ ਭੋਲੀ ਭੋਲੇ ਚਲਯ ਬਹਾ ਭਾਨੀਧਾਧ.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਭੋਲੇ ਫ਼ਰਯੰਧਾਧ ਫ਼ਾਨੰਨ, ਫ਼ਾਨੰਨ ਭੋਲੇ ਫ਼ਾਢਰਯਢਿ.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਝੁ, ਬੰਧਾਕਾਢਿਯਢਿ ਭੋਲੇ ਮੁਵਿਲੀਢਿ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਨਾਨਾਕ, ਫ਼ਰੰਮਯੀਯ ਭਾਨੰਨੀਯੇਨ ਬ੍ਰਹਮੰ ਨਾਨਾਨੰਨਾ ਗੁਨਾ ਭੋਲੇਨੀ ਕਰਨਾ
ਫ਼ਯ ਬ੍ਰਹਮੰ ਚਧਧ ਫ਼ਾਨੰਨੀ (ਢੋਲੀਯਨ ਵਹਾਨੇਝੇ ਬਮਝ ਫ਼ਾਨਾਢਢੰਧ ਵਨੰਨਾ)

ਜੇ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

ਨਮੁਨੰ ਢੁਧਨੰ ਭਾ ਮਰਯ ਢਿਕੰਰਯ ਭਰਭਾ ਗਮਨੰ ਕਰਨਾ ਫ਼ਯ ਫ਼ਯਨੰਯਯੇ ਫ਼ਾਧਲੀ
ਬਿਧਿਨਾ ਫ਼ਾਰ ਢੋਲੀਯਨ ਵਹਾਨੇਝੇ ਬਮਝ ਫ਼ਾਨਾਢਢੰਧ ਵਿਯ ਭਾਭਾਯ.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ඔහුගේ මහිමය තරම් ශ්‍රේෂ්ඨ is ත්වය ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ness ත්වයයි.

ඔහුගේ ශරීරේ ness තවය උතුම් ය, සත්යය උන් වහන්සේගේ යුක්තිය ය.

ඔහුගේ වාසස්ථානය තරම් ස්ථිර ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨness ත්වය විශිෂ්ටයි.

උන් වහන්සේ අපගේ යාච්ඤා prayers ආ දන්තා පරිදි ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨness ත්වය විශිෂ්ටයි.

උන් වහන්සේ අපගේ සියලු හැඟීම් තේරුම් ගන්නා බැවින් උන් වහන්සේගේ මනිමය උතුම් ය.

උන් වහන්සේ විමසීමෙන් තොරව ලබා දෙන පරිදි ඔහුගේ ශ්‍රේණි ness
ත්වය විශිෂ්ටයි.

උන් වහන්සේගේ මහිමය උතුම් ය, උන් වහන්සේ ම සර්වබලධාරී ය.

ඔබ 'නැතැක්', ඔහුගේ කිරියාවන් විස්තර කළ නොහැක.

සමහරු ඔහුගේ කැමැත්තට සතුව විමෙන්, ලෝකික බැඳීම් වලින් ගැලවීම ලබන අතර අනෙක් අය ඒවා තුළ අවගෝෂණය කර ගැනීමට සලස්වනු ලැබේ.

ලෝකික බැඳීම් වලින් ගලවා ගන්නේ කවුරුන්දැයි කිසිවෙකුට පැවසිය නොහැක.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਭੀ 'ਜਾਣੀਐ', එම ගੁਰੂගੇ ਅਨੁਗਾਮਿਕයਾ දැන ගන්නੇ දිවිය දැනੁමෙන් උන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පත් කරන මෙම රහස ගැන පමණි.

ਪਉੜੀ ॥

පෝරි:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਭੀ ਜਾਣੀਐ, ਆත්මයන් මැවූ ਪਸ਼ු, දෙවියන් වහන්සේ ਫਰਮਿਓ of
ਵਿਨਿਯੋਗਕਾਰක ਉਪਾਇගේ ਕਾਰ්යਾਵල ਵਾਰੰਤਾ සਹਜਾਨ ਕੀਰਤੀට පਵਰਾ ඇත.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

එਥੇ, ਮਨੁਸ਼ਿਅਤੀ ਵਿਨਿਯੋਗ ਕਰਨੁ ලබන්නੇ ਸත්යයේ ਸਹ ਸත්යයේ
ਪਦਨਾਮੀ ਮਨ ਪਮਣ; ਵਿਸ਼ਾਖ (ਅਸ਼ੁਰ ਪੁද්ਗਲයਨ) ਸලਕੁණੁ ਕਰ ਸත්ය ਅਧਿਗਤ
ਵੇਨ ਕਰਨੁ ලਾਵੇ.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹਹੈ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਕੋਰੁ ਅਧ ਦෙਵියਨ ਵਹਨਿਸੇਓ ਓਸਾਵਿਓ ਕੀਤੀ ਸੰਪਾਨਕ ਬੋਧਾ
ਜਾਗਨਾਨਾ ਅਤਰ ਮਹਨ ਅਪਕੀਰਤੀਓ ਪਵੇ.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਭਵੇ ਨਾਮਿ ਅਨੀ ਆਦਰਸ ਗੁਣ ਦੇਵਤਾਰੋਪਣ ਕਰਨ ਅਧ ਮੇਨਾਨ ਸਿ
ਯੋਗਰਾਹਕੀਨ ਲੇਖ ਯਨ ਅਤਰ ਲੰਕਾ ਅਧਿ ਐਵਿਨਾਓ ਕੀਰਤੀਵ ਅਥੀ ਵੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

ਐਵੀਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਹਗਨਾਯ, ਵਿਯੋਭਾਯ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਹਗਨਾਯ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

ਅਸ਼ੁਰ ਯ ਆਕਾਸ਼ੀ, ਅਸ਼ੁਰ ਵਰਣ ਯ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿਜੰਤ ॥

ਕੋਰੋ ਸਨਵੀਨ ਨੀਰਵੀਨੀਨ ਓਨਾਗਾਓ ਯਨ ਆਕਾਰਯ ਨਰਭੀਨ, ਮਮ
ਰਾਖੀ ਮਵਿਨਾਓ ਪਵੇ ਸਿਤੀ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

ਕੋਰੋ ਹਰਿ ਸੁਲਭ ਹਮਨ ਨੇਵਨ ਕੋਰੋ ਹਰਿ ਧਰਯ ਗੁਣ ਯਨ ਨੇਵਨ ਮਮ
ਪੁਤ੍ਰੁ ਵੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਹਿੰਨਾਨ ਨਾਮਨੇਯੇਮੇ ਵਿਯੇਮੇ ਚਨਾਕਾ ਨਾਚਿਯੇ ਚੰਦਰੰਯਨਾਕਾ ਕਾਰਨੇਨੇ ਕੋਥੇਧੇ
ਯੰਨਾ ਪੁਤ੍ਰਮੇ ਸਹਾਯਨਾਕਾ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ਸਿਯੇਤ੍ਰੇ ਚੰਦ੍ਰੇ ਚੰਦ੍ਰਾਚਿਯਨੇਯੇਨੇ ਚੰਦ੍ਰਿਨੇ ਚੰਦ੍ਰਨੇਵਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਚੰਦ੍ਰੇ ਚੰਦ੍ਰੇ
ਕ੍ਰਿਤ੍ਰੇਮੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਪੁਤ੍ਰਮੇ ਵੇਮੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਭੋਯੇ ਵਰਚੰਦ੍ਰਾਧੇ ਯੇਨਾਨੇ ਵਿਧੇਮੇ ਮੇਯੇਯੇਯੇਨੇ ਸੰਯੇਨੇ ਵੇਨੇ ਕੋਥੇਧੇ
ਯੰਨਾ ਪੁਤ੍ਰਮੇ ਸਹਾਯਨਾਕਾ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਯੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਯੋਗੁ ॥

ਵਿਯੇਮੇ ਚਨਾਕਾ ਵੇਨੇਨੇ ਮਿਨਿਯੇਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਵਿਯੇਮੇ ਯੇਨਾ ਵੇਨੇ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰੇਮੇ
ਕ੍ਰਿਤ੍ਰੇਮੇਯੇਯੇਯੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

ਯੇਨਾਨੇ, ਕੋਥੇਧਾਕਾ ਯੇਨਾ ਮੇਯੇਨੇ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰੇਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾ ਵੇਨੇ, ਵੇਨਾਨੇ
ਯੇਨਾਨੇਯੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਵਿਯੇਮੇ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰੇਮੇ ਯੇਨਾਨੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

ਕੋਥੇਧਾਕਾ ਯੇਨਾ ਮੇਯੇਯੇਯੇਨੇ ਚੰਦ੍ਰੇਯੇਯੇਯੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਚੰਦ੍ਰੇਯੇਯੇਯੇ ਯੇਨਾ ਵੇਨੇ,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਕੋਥੇਧੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਵੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇਯੇ ਮੇਯੇਯੇਯੇ ਯੇਨਾਨੇ
ਯੇਨਾ ਮੇਯੇਯੇਯੇਯੇ. ਭੋਯੇ ਮੇਯੇ ਪੁਤ੍ਰਮੇਯੇਨਾ ਨਾਚਿਯੇ ਯੇਨਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰਮੇ ਸਹਾਯਨਾਕਾ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

ਸੰਯੋਗੁ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਪੁਤ੍ਰਮੇ ਸਹਾਯਨਾਕਾ; ਵੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ
ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ (ਯੇਨਾ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ).

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ਯੇਨਾ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ ਯੇਨਾ.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ਯੇ 'ਯੇਨਾਨੇ', ਭੋਯੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ ਯੇਨਾਨੇ.

ਮਃ ੧ ॥

Salok, ਅਲੋਕ ਗੁਰੂ ਵਿਸ਼ਨੋ:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ਦੁੱਖੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੁਦਰਤ ਭੈਣਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੁਖ-ਦੁੱਖ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ-ਦੁੱਖ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ-ਦੁੱਖ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹੁਹਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੇ ਤਾਕੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਨਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਨਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਨਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ဇယား:

ජීවිතයේ වේදනාවන් හා සැප සම්පත් තුළින් ජීවත් වූ පසු, මරණකරුගේ ශරීරය දැවිලි ගොඩකට අඩු වී ආත්මය ඉවත්ව යයි.

ලෝකීක කටයුතුවල පැටලී සිටින පුද්ගලයෙකු මිය ගිය විට, ඔහුව ධර්මිෂ් jud විනිශ්චයකරුගේ උසාවියට ගෙන යනු ලැබේ.

එහිදී, ඔහුගේ හොඳ හා නරක ක්‍රියාවන් පිළිබඳ වාර්තාව එකතු කර ඔහුට පැහැදිලි කරනු ලැබේ.

ඔහු සැඟවීමට ස්ථානයක් සොයාගත නොහැකි අතර ඔහුගේ වේදනාව පිළිබඳ හරිය න කිසිවෙකු අසන්නේ නැත.

නොදැනුවත්කම නිසා ඔහු මිනිස් උපත නිෂ්. ෧ ලෙස නාස්ති කර ඇත.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

දෙවියන් වහන්සේට ඇති ගෞරවනීය බිය තුළ සුළඟ හා සුළඟ සදහටම හමයි.

දෙවියන් වහන්සේගේ ගෞරවනීය ජීවිත තුළ (කැමැත්ත යටතේ) ගංගා දහස් ගණනක් ගලා යයි.

දෙවියන් වහන්සේට ඇති ගෞරවනීය බිය තුළ ගින්න පවරා ඇති කාර්යයන් ඉටු කරයි.

දෙවියන් වහන්සේට ඇති ගෞරවනීය බිය තුළ, පොළොව මැවිල්ලේ බර දරයි.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਗੇਯਰਵਨੀਯ ਆਵਸੇਂ ਤ੍ਰੀ (ਦੁਨ ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਆਯੁ ਯੋਗਨੇ)
ਭੁਨੇਦਰ ਰਜ਼, ਵਲਾਕੁਲ ਚੰਦਰਾਸੇਓ ਵਾਸਿ ਦੇਵੀਯਾ ਦੁਖਿ ਯੋਗਕੁਰੁ ਚਲੈ, ਏਯ ਭੀਯ
ਮਨ ਗਮਨੇ ਕਰਨਾਵਾ ਮੇਨੇ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਆਨੀ ਨਿਯ ਕੁਲ ਧਰਮੇਓ of ਧਰਮੇਓ Juda ਵੀਨੀਯੋਯਕੁਰੁ ਦੁਨ
ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਦੇਵਰਕਾਧਿ ਯੋਗਗੇਯਾ ਯੋਗੀ.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਭੁਨੇ ਆਨਾਧੁਮੀ ਮੇਲਿਯਨ ਗੇਯਨਾਕੇ ਗਮਨੇ ਕਰਯੈ, ਨੀਮਕੇ ਨਾਨੀਵ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਆਯੁ ਯੋਗਗੇਯਾ ਧੁਰਾ ਵੀਨੀਯੋ ਆਨੀ ਨਿਯ ਦੁਨ ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਗੇਯਰਵਨੀਯ ਨਿਯ ਕੁਲ
ਯ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

ਦੁਨ ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਗੇਯਰਵਨੀਯ ਭੀਨੀਯ ਕੁਲ, ਮੀਨੀਯੁਨ ਆ ਆਨੋਯਨੇ ਰਾਯੋਯਕੇ
ਦੁਯਨ ਲੋਯਾ ਮਿਯ ਯੋਗੀ.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

ਭੀ ਨਾਨਾਕੇ, ਕੀਯੋ ਨਿਯਕੇ ਨਾਨਾਮਾਨੀਵ ਆਨਾਕਾਨੀਯ ਆ ਵੀਨੀਯਨੇ ਦੇਵੀਸ਼ਨ
ਵਹਾਨੇਸੇਓ ਆਯੋਯ.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੀਰੋਯੋਯਾ ਗੁਨਾ ਨਾਨਾਕੇ ਕਾਨੀ ਨੀਨੀ, ਚੰਨੀਵੀਨੇ ਵੇਦਾਯੋ ਗੁਨਾ ਮੇਨੇਯੀ ਕਰਨ
ਨਾਨਾਕੇ ਦੇਵਨਾਕੇ.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਯੁਨੀਯਮੀਕੁਰੁਵਨੇ ਵੀਯਾਯ ਮਾਯਾਵਕੇ ਨੀਰੋਮਾਯੋਯ ਕਰਮੀਨੇ ਵੇਦਦੇਯਾ ਕੁਲ
ਭੁਨੇਓਓ ਮਾਯੋਯਕੇ ਯੋਗ ਕਰਯੈ.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਭੁਨੇ ਧੁਰੀਯੋ ਕਰਾਯੋ ਆਨਾ ਮਾਨਾ ਆਯੋ ਯੋਗੀ.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੁਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

ਦੀਵੀਯ ਯੋਗ wisdom ਾਵੀ ਧੁਰੀਯ ਵੀਨੀ ਕੁਲੀਨੇ ਲੋਯਾ ਗੁਨਾ ਨਾਨਾਕਾ. ਦੀਵੀਯ ਧੁਰੀਯ ਲੋਯਾ
ਗੁਨੇਓਓ ਨਾਨਾਕੇਯੋ ਯੋਗਨਾ ਆਨਾਦੀਯੋ ਕੀਰੋਮ ਵਾਨੇ ਆਨਾ ਮੇਨੇ ਆਨੀਯੋਯੋ
ਧੁਰੀਯਕੇ ਯੋਗੀ.

දිවිය ජීවිතය wisdom වා අප ලබා ගන්නේ උන් වහන්සේගේ කරුණාවෙන් ආශීර්වාද ලැබූ විට පමණි. අනෙක් සියලු උත්සාහයන් හා අණ කලකිරීම හැර වෙන කිසිවක් නැත.

මුළු පෘථිවියම අවශ්ය සම්පත් සපයන අතර ලෝකික පැටලීම් මෙම නාට්යය වේදිකාගත කිරීම සඳහා අවශ්ය සැපයුම් වේ.

(ලෞකික මිත්‍යාවන්ගේ මෙම නාට්‍යයේ) ඕ නානාක්, දිව්‍යමය දැනුමකින් තොරව, සමස්ත මානව වර්ගයාම මරණයේ භූතයා විසින් රවටා කා දමනු ලැබේ.

සාමලෝක, පළමු ගුරු:

මෙම සංදර්ශන වේදිකාගත කරන අතරතුර, ගෝලයන් සංගීතය වාදනය කරන අතර ගුරු නැටුම වාදනය කරයි.

නවමින් සිටියදී ඔවුන්ගේ පාද වටා පයින් ගසා ඔවුන්ගේ නිස් වටා හැරේ.

දූවිලි පියාසර කර ඔවුන්ගේ හිස් මතට වැටේ.

ඔවුන් දකින විට, ජනතාව සිනාසෙමින්, පසුව ගෙදර යන්න.

ඔවුන් පාන් වෙනුවෙන් බෙර පරාජය කරති (ඔවුන්ගේ ජීවන උපයා ගැනීම සඳහා).

ඔවුන් බිම විසි කරති.

ඔවුන් මිලක්මේඩ්ස් සහ කිරිණිණි ලෙස වෙස්වළාගෙන ගායනා කරති.

ඔවුන් සිටාස්, රාමස් සහ චෙනන් රජවරුන් ලෙස වෙස්වළාගෙන ගායනා කරති.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

දෙවියන් වහන්සේ නිර්භීත හා නිර්මල ය; ඔහුගේ නම සන්සයකි.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

මුළු විශ්වයම ඔහුගේ මැවිල්ලයි.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

එම බැනිමතූන් පමණක් උන් වහන්සේව ජේරේමණිය භක්තියෙන් සිහිපත් කරති.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ඔවුන්, දෙවියන් වහන්සේව සතුව කිරීමට ඇති දැඩි ආශාව; ඔවුන්ගේ ජීවිතය දිවිය ප්රීතියෙන් අලංකාර කර ඇත.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ගුරු ගැන කල්පනා කරමින්, මෙම ඉගැන්වීම් ඉගෙන ගත් අය;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

උන් වහන්සේගේ වරප්රසාදය ලබා දෙමින් දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ට ලෞකික දුෂ්ටකම් සාගරය තරණය කිරීමට උපකාර කරයි.

ਕੇਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

තෙල්-මුද්රණ යන්ත්‍රය, භ්රමණය වන රෝදය, ඇඹරුම් ගල්, කුඹල්කරුගේ රෝදය,

ਥਲ ਵਾਰੇਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

කාන්තාරයේ නොයෙකුත්, අසංඛ්‍යාත සුළි සුළං.

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

හීරමය වන මුදුන්, වුරින් කෑරු කමන,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

කුරුල්ලන්ගේ හුස්ම රහිත වම්බලම්,

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

සහ ස්විත්චල් මත රවුම් සහ රවුම් ගමන් කරන සන්වයන්,

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

නානාක්, දේවල් හා ජීවීන් සංඛ්‍යාවට සීමාවක් නැත, ඔවුන් වටා සුළි සුළඟක් ඇත.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੇਇ ॥

ਮਾਯਾ ਨਿਬੰਧਨ ਵਲੋਂ ਭੀਤੀ ਨਿਬੰਧਨ ਕਰਮੀਨ ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਥੇ ਭਵਨ ਵੱਲ
ਨਿਰਮਲਤਾ ਹੈ.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੇਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕੋਨੇਕੁਮ ਭਵਨੀ ਅਨੀਨ ਕੀਰੀਸ਼ਾਨੀ ਮਨ ਪਦਨੀਵ ਭੁਰਨਮ ਅਨੁਵ ਦਿਵ
ਸੀ.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ਭਵਨੀਥੇ ਮੁਲ ਭੀਤੀਨ ਕਾਲਸ ਪੁਰਾਮ ਦਿਵ ਸਨ ਅਸ ਭਵਨੀਥੇ ਅਵਸ਼ਾਨ ਪਿੱਠੀਮ
ਗਨ ਹ ਆ ਵਲੋਪੇਨੁ ਅਨ.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ ॥

ਭਵਨੀ ਚੁਸਥ ਅਨੀਸ਼ਾਨੀਨ ਨਨੀਵਸਕ ਅਨੀਕਰ ਨਾਗਨੀ, ਭਵਨੀ ਲੋਕੀਨ
ਕਾਨੁਨੁਵਲੋ ਭੀਰੀਨੀਨੀਵਸਕ ਨਾਨੀਕੀਵੀ.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਭਵਨੀਥੇ ਸਿਸਤੁ ਨਾਨੁਮੀ ਹਾ ਪਨੀਮ ਬੁਨੇਕ ਮਨਥੇ ਵੀਨੀਦੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਭੀ 'ਨਾਨਾਕ', ਭਵਨੀ ਪਮਨਕ ਭਵਨੀਥੇ ਮਨਸ ਨੁਲ ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਥੇ
ਕੋਰੋਨੀ ਪੀਰੀਸ ਅਨੀ, ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਥੇ ਕੋਰੋਨੀ ਗਰਨਰ ਨੀਸ ਅਨੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੋਰੀ:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਭੀ ਦੇਵੀਸਨੀ, ਭਵੀ ਨਮ ਨੀਰੀਮਲ ਨਾਨਾਨੀਨਾ ਵਨ ਅਨਰ, ਅਪੀ ਭਵੀ ਪੀਰੀਸਨੀ
ਹਨੀਨੀਸਨੀ ਸਿਨੀਪਨੀ ਕਰਨੀਨੀ ਨਮੀ ਅਪੀ ਸਿਸਤੁ ਦੁਕ ਵੀਦਨਾ ਵਲੀਨੀ ਵੀਰੋਮ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਅਨੀਮਸ ਹਾ ਗਰੀਰਸ ਸਿਸਲੀਮਲ ਦਨੀ ਵਹਨੀਥੇਨੀ ਅਨੀਨੀ ਸ; ਅਪੀ ਪੀਰੀਸਨੀ ਲੋਕੀ
ਦੇਨ ਲੋਕੀ ਦਨੀ ਵਹਨੀਥੇਨੀਥੇਨੀ ਭੁਲੀਨੀ ਸਿਨੀਮ ਨਾਨੀਨੀ.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਭਵੀ ਭਵੀ ਸੁਹਸ਼ਾਨੀਨੀ ਸਦੀਨਾ ਅਨਾ ਕਰਨੀਨੀ ਨਮੀ, ਗੁਨੀਨੀ ਕੀਰੀਸ਼ਾਨੀ ਕਰ
ਨੀਨੀਨੀਨੀ ਵਨੀ.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਭੋਲੇਪਨ ਪ੍ਰਦੰਗਲਯੋਗ ਮਹਾਤ੍ਮਾ ਵਸੰਤ ਯਨ ਸੰ signs ਾ ਭੁਵਨੰ ਨਾਨਾ ਕੀਰ੍ਤਨੰ
ਦੁਖਸਾਹਿ ਕਾਮਨੰ, ਨਾਨਾ ਮਹਾਤ੍ਮਾ ਵਸੰਤ ਵਿਵਿਦਾਕਾਰਯੋਗਨੰ ਭੋਲੇਪਨਾਯੋਗਨਾ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਯੰ.

ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਕਾਮਨੰ ਨਿਯੰਤ ਕਾਰਨਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਤ ਭਾਵਿਨਾ ਕਾਰਨਾ ਵਿੰਤ ਕੀਰ੍ਤਨੇਕੁੰਤ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ
ਦੁਖੰਤ ਭੋਲੇਪਨ ਭਾਵਿਨਾ.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਭਾਵੇਨਾਨੰ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਯੰ ਭਾਵਿਨੰ:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ਭੋਲੇਪਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭੋਲੇਪਨਯੋਗਨੰ

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ

ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨ੍ਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ
ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ ਭਾਵਿਨੰ

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਆਨੰਮਾਰੰਦਕਾਮੀ ਵੈਰਾਗਤਾਵੇਨ੍ਹ ਪੁਨ੍ਹਿਯਾਦਾਰ ਲੋਕਾ ਦੇਖਿ, ਮਨ੍ਹੇ ਭਉਨ੍ਹ ਦੇਖ ਦੇਖਿ ਚਿਤ੍ਹਿ ਦੁਖਾਝੈ ਗੁਣਯਕਿਨ੍ਹ ਦੇਖਿਯਨ੍ਹ ਵਹਾਨ੍ਹਝੈਘੇਨ੍ਹ ਭੁਲ੍ਹਣ ਅਨਾਰ ਲੋਕਯ ਭਉਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮਝਿਮਯਿ ਚਨ੍ਹਿ ਕਰਨ੍ਹੁ ਆਨ੍ਹਾਝੈ ਭਉਨ੍ਹੁ ਅਪੋਕ੍ਯਾ ਕਰਨ੍ਹਿ.

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਅਨਾਧ, ਬੇਸਾਰਨ੍ਹ, ਕਾਮਮਿਧਿਯਾਵਾਰਯ ਕਰਨ੍ਹਨ੍ਹ, ਨੋਰਾਕਾਰਯਨ੍ਹ, ਨਾਪੁਰ ਕਰਨ੍ਹਨੇਰਾ ਬਹ ਦੁਖੈਯਿਯੈ,

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਪਰਿਕਾਰ ਕਰਿਯਾਵਲ ਯੋਧੈਮੇਨ੍ਹ ਭਉਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਅਨੀਨ ਕਰਿਯਾਵਨ੍ਹਣੀ ਗੁਣਾਯ ਭਾਵਿਨਾ ਕਰਿਮੇਨ੍ਹ ਪਥੁ ਭਿਝੈ ਅਨਿਨ੍ਹ ਲੋਕਯਯੋਨ੍ਹ ਪਿਯਨ੍ਹ ਵਨ੍ਹਨ. ਭਉਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਨਿਝੈ less ਲ ਕਰਿਨ੍ਹਵਿਯਯ ਕ੍ਰਮਕ੍ਧੈ?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਵਿਵਿਧ ਲੋਕ ਭਾ ਮਨ੍ਹਦਾਕਿਯੈ ਵਲ ਖਲਯੋ ਬਹ ਗੋਧਨਿਮ ਝੈਵਨ੍ਹ ਵਨ ਝੈਵਨ੍ਹ ਰਾਯਿਯਕਿ ਬਿਧਿਨ੍ਹ.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਦੇਖਿਯਨ੍ਹ, ਚਿਤ੍ਹ ਬਨ੍ਹਵਿਯਨ੍ਹ ਭੁਲ੍ਹਣ ਦੇਖਿ ਦੁਖਨੇਰਾ ਭਿ ਪਮਯੈ. ਭਉਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਪੋਝਯਯ ਬਦਭਾ ਭਉਨ੍ਹ ਭਿ ਮਨ ਰਦਾ ਪਵਨ੍ਹ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

'ਨਾਨਾਕ, ਨਿਰਮਿਤ੍ਰਨ੍ਹ ਬ੍ਰਮ ਵਿਧਿ ਦੇਖਿਯਨ੍ਹ ਵਹਾਨ੍ਹਝੈਘੇਨ੍ਹ ਖਰਯਯਾ ਕਰਿਮੇਨ੍ਹ ਆਨ੍ਹਿ ਆਯਾਵ ਆਨ੍ਹਿ ਅਨਾਰ ਬਦਾਕਾਯਿਕ ਨਾਮਯ ਭਉਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਚਿਕਮ ਬਹਯੋਯਯਯੈ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਭਉਨ੍ਹ ਬ੍ਰਮ ਵਿਧਿ ਬਦਾਕਾਯਿਕ ਬ੍ਰਮ ਬਮਿਪਨ੍ਹ ਝੈਵਨ੍ਹ ਵਨ ਅਨਾਰ ਗੁਣਵਨ੍ਹ ਮਿਨ੍ਹਿਝਨ੍ਹ ਭੁਨਾ ਨਿਭਨਮਾਨੀ ਯ.

ਮਃ ੧ ॥

ਬਾਯੋਕ, ਪਲ੍ਹਿ ਗੁਰੁ:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਹਆਰ ॥

ਮੁਝੈਲਿਮੈ ਖਾਨਿਕਯੋਕਯੋ ਦੇਖਯ ਕ੍ਰਿਯੈਕਰਨ੍ਹਘੇਨ੍ਹ ਰੋਧਯ ਮਨ ਮ੍ਰਿ ਲੋਧ ਅਵਧਨ੍ਹ ਵੈ.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਭਾਖਨ ਬਹ ਗੋਧਾਯੈ ਵਿਧਿਨ੍ਹ ਚਿਤ੍ਹ ਭਾਧਿਯਝੈਵਾ ਆਨ੍ਹਿ ਅਨਾਰ, ਚਿਤ੍ਹ ਪੋਝਯਯੋਵੈ ਦੁਵੇਨ ਵਿਧਿ ਚਿਤ੍ਹ ਮੋਰਯਯਯੈ.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੇਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

ਘੋਰਾ ਝੁੱਝੇਵੀ ਦੁਵੇਨ ਅਤਰਤਰ, ਮੇਮ ਮੇਰਿ (ਮੁਝੜਿਓ ਖਾਨੀਕਾਯਾਯੇ ਦੇਵੀਯ) ਨੀਰਯੇ ਦੁਵੇਨ ਨੇਵਕ ਮੇਨ ਰਨੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ਮੇਰੀਮੋ ਭੇਰੁ ਭੁ ਮੁਝੁਮੀਕਰੁ ਵਨ ਭੀ ਨਾਨਾਕ; ਖੋਰੀਯੋ ਭੇਰੁ ਨੀਰਯੋ ਯਨੇਨੇ ਕਉਦੁਯਿ ਆਮਯਕ ਦੇਵੀ. (ਨੀਰਯੋ ਭੇਰੁ ਖੋਰੀਯੋ ਯਾਮ ਰਦਾ ਆਨੀਨੇਨੇ ਦੇਵੀਯ ਨੇਵਰ ਕੀਰੀਮੇ ਕੀਰਮਯ ਮਨ ਨੋਭੇਵੀ).

ਪਉੜੀ ॥

ਘੋਰੀ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਭੇਰੁ ਯੁਰੁਯੇ ਭੁਯਨੀਵੀ ਅਨੁਯਮਨਯ ਨੋਕਾਰ, ਕੀਯੇਵੇਕੁ ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਨੇਨੇਯੋ ਆਵੇਰੋਂ ਕਰ ਯਨ ਨਾਨ, ਭੀ ਭੇਰੁ ਯੁਰੁਯੇ ਭੁਯਨੀਵੀ ਅਨੁਯਮਨਯ ਨੋਕਾਰ, ਕੀਯੇਵੇਕੁ ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਨੇਨੇਯੋ ਆਵੇਰੋਂ ਕਰ ਯਨ ਨਾਨ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਭੁਭ ਭੇਰੁ ਯੁਰੁ ਨੁਭ ਨਾਮਾਵਮੋ ਵੇਨੇ ਕਰ ਆਨ; ਨਾਮਾਵਮੋ ਭੇਰੁ ਕਰਮੀਨੇ, ਭੁਭ ਮੇਯ ਵੀਵਾਨਾਵ ਖੋਰਕਾਯ ਕਰਯਿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਭੇਰੁ ਯੁਰੁ ਭਉਵੀਮੇਨੇ ਆਯੁ, ਲੋਯਕੀਕ ਡਨਯ ਭਾ ਨੇਯ ਭਮਯ ਨੇਵੀਮੋ ਨਾਨਾਮੀ ਕਰਨ ਆਵੇਰੋਂ ਭਯੋਵਮੋ ਨੀਦੁਯਯੇ ਵੇ.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਵਨਾਨੇਮੋ ਚਨੇਕਾਯੋ ਵਨੇਨੇ ਮੇਮ ਭੀਵੀਲੋਯਿ, ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਨੇਨੇਯੋ ਵੇਨ ਨਾਮੋ ਮਨਯ ਯੋਮੁ ਕਯ ਨਾਨਾਨਾ, ਲੋਕਾਯੋ ਆਵੀਯ ਚਨੇ ਨਾਨਾਨਾ ਚਨੇ ਵਨੇਨੇਯੋ ਆਵੇਰੋਂ ਕਰ ਯਨ ਆਨ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਭਾਯੋਕੀ, ਆਯੁ ਯੁਰੁ:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਰੀਯੋਵੇਨੇ (ਯਮੇਕੁ ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਨੇਨੇਯੋਯੇ ਵੇਨੇਵ ਭਲਕਨ ਰਾਯੀਯ) ਆਵੇਰੋਂ ਲੋਕਾਯੋ ਆਮੀਯੋ ਆਨ ਰੀਯੋਵੇਨੇ ਭੁਭ ਮੇ ਲੋਕਾਯੋਯੇ ਨੀਕੋਮ ਯਯਿ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

රිගෝවෙන් යමෙකු උපත ලබන අතර රිගෝවෙන් යමෙකු මිය යයි.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ඊගෝව (වෙනම අනන්යතාවය) පවත්වා ගැනීම සඳහා, යමෙක් පුණ්යායතනයක් ලබා දෙයි.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

රිගෝවෙන් යමෙකු උපයන අතර රිගෝවෙන් කෙනෙකුට අහිමි වේ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

රිගෝව තුළ යමෙකු සත්යවාදී හෝ අසත්ය බවට පත්වේ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ඊගෝවෙන් යමෙකු පවිකාර හා උතුම් ක්රියාවන් පිළිබිඹු කරයි.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

සමහර විට එක් අයෙකු සියලු සැප පහසුකම්වලින් පෙළෙන අතර තවත් විටෙක වේදනාවන් විඳින්නේ ඊගෝව නිසාය.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਮੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੇਵੈ ॥

රිගෝවෙන් කෙනෙකුට සතුවක් දැනෙන අතර රිගෝවෙන් යමෙකු වැළඳපෙයි.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ඊගෝවෙන් සමහර විට කෙනෙකුගේ මනස දුෂ්ටකම් වල අපිරිසිදුකමෙන් පිරී ඇති අතර තවත් විටෙක යමෙකු මෙම අපිරිසිදුකම සෝදා ගැනීමට ඊගෝව උත්සාහ කරයි.

ਹਰਿ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੇਵੈ ॥

ඊගෝලෙන් සමහර විට කෙනෙකුට සමාජ තත්වය සහ පන්තිය අනිමි වේ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ඊගෝවේ දී, සමහර විට යමෙකු නුගත් ලෙස ක්රියා කරන අතර තවත් විටෙක wise ානවන්න පුද්ගලයෙකු ලෙස ක්රියා කරයි.

ਮੋਖ ਮਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ගැලවීමේ හෝ විමුක්තියේ වටිනාකම ඔහු දන්නේ නැත.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ඊගෝවේ සිටීම යමෙකු ලෞකික ධනය හා බලය කෙරෙහි ඇති ජරේමයට සම්බන්ධ වේ, නැතහොත් නොදැනුවත්කමේ අන්ධකාරයේ පවතී.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

රිගෝවෙන් පීටන් වන මනුෂ්‍යයා නැවත නැවතත් උපත ලබයි.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

යමෙකු ඊගෝව තේරුම් ගත් විට, දෙවියන් වහන්සේගේ උපාධියට යන මාර්ගය දැන ගනී.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

අධ්‍යාත්මික ජර wisdom වෙන් තොරව, යමෙකු නිෂ් less ල කතා සහ තර්ක විතර්ක තුළ දුක් විඳියි.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

ඕ' නැතැත්, කෙනෙකුගේ ඉරණම ලියා ඇත්තේ දෙවියන් වහන්සේගේ ආ command වෙනි.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

යමෙකු අන් අය දැකින (සලකන) පරිදි, ටික කලකට පසු යමෙකු ඔවුන් වැනි ගති ලක්ෂණ වර්ධනය කරයි.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

සාලෝක්, දෙවන ගුරු:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

මිනිසුන් ඊගෝවෙන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් දිගටම කරගෙන යාම ඊගෝවේ ස්වභාවයයි.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਯਾਹਿ ॥

මෙය ඊගෝවේ බන්ධනයයි, එම කාලය හා වේලාව නැවත ඔවුන් නැවත ඉපදෙයි.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

රිගෝව පැමිණෙන්නේ කොහෙන්ද? එය ඉවත් කළ හැක්කේ කෙසේද?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

මෙම ඊගෝව පවතින්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ නියෝගයෙන් ය; මිනිසුන් ඔවුන්ගේ අතීත ක්රියාවන්ට අනුව ඉබාගාතේ යති.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਹੋਂਗੇ ਯੁਕਤੀ ਨਿਰੰਗਣ ਰੋਗਿਯਕੀ, ਨਮੁਨੇ ਚੰਗੇ ਖਿਲਾਸੇ ੨ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਪਵਨੀ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਹਨੀਯੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤੋਰਥਾਦੇ ਲੋਕਾ ਦੇਵਨੀਯੇ ਨਾਮੇ, ਯਮੇਕੇ ਕਰੋਯਾ
ਕਰਨੀਯੇ ਗੁਰਗੇ ਭੁਗਨੀਯੀਯੇ ਫੁਲਵੇ ਯ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਪਵਿਸੀ, ਭਵਨੇ ਦੇਵਨੀਯੇ, ਭੀ' ਭਵਨਾਵੇ: ਭੀ ਫਾਕਾਰਯੇ (ਦੇਵੀਯਨੇ
ਵਹਨੀਯੇਗੇ ਨਾਮੇ ਭੇਭਵਨੀਯੇ ਕੀਰੀਯੇ), ਹੋਂਗੇ ਰੋਗਿਯਕੇ ਭਵਨੀਯੇ ਫੁਲਵੇ
ਵਨੇ ਭੇਭਵਨੀਯੇ ਭੁਗਨੀਯੇ ਯ.

ਪਉੜੀ ॥

ਭਵਨੀਯੇ:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਭਵਨੀਯੇ (ਦੇਵੀਯਨੇ ਵਹਨੀਯੇ) ਭਵਨੀਯੇ ਭਾ ਭਵਨੀਯੇ ਭੇਭਵਨੀਯੇ
ਕਰਨਾ ਨਾਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ, ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ
ਕਰਨੀਯੇ.

ਓਨ੍ਹਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਨਾਮੇ, ਨਮੁਨੇ ਭਵਨੀਯੇ ਕਰੋਯਾ ਕਰੋਯਾ
ਕਰੋਯਾ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ.

ਓਨ੍ਹਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇਆ ॥

ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ
ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ (ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਦੇਵੀਯਨੀ, ਭਵਨੀਯੇ greatest ਨਾਮੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ
ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ
ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਭਵਨੀਯੇ, ਭਵਨੀਯੇ ਭਵਨੀਯੇ:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਝਿਝੜੁ ਦੇਵਨਾਗੇਂ ਗਯਨੁ ਭਾ ਨਾਨਕਿ ਦੁਨੀਓ ਦੇਵਿਓਨੁ ਵਹਨੀਓ ਚਮਣਿ ਮਿਨੀਓ
ਵਰ੍ਹਿਓ, ਗਝ, ਵਨੰਦਨਾਵੈ ਪੁਸ਼ਪੀਓ ਝਿਝੜਿਓ, ਪੁਸ਼ਪੀਓ ਗੰਗਾ ਭੁਵਿਰ, ਵਲਾਕੁਲੁ
ਝਹੁ ਕੋਨੀਓ।

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

ਵਿਓਵਿਓਨੀ ਪੁਸ਼ਪ, ਮਹਾਦੀਪ, ਲੋਕੁ ਝਹੁ ਝਹਰਗੰਗਾ ਮਛੰਦਿਓ ਕੀਓ
ਨਿਓਦਿਓ ਦੁਨੀਓ ਭੁਭੁ ਚਮਣਿ।

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਨਿਨਾਰ, ਗਰ੍ਹਾਯ, ਪਾਣੀਓ ਝਹੁ ਦੁਹਾਓ ਵਾਣੀ ਮੁਢਿਓ ਚਰਹਵਿਓ ਭਾਰ
ਕੁਢਿਓ ਚੁਪਾ ਲੋਕੁ ਚੀਓ ਗੁਣ ਦੁਨੀਓ ਚੁਨੁ ਵਹਨੀਓ ਚਮਣਿ।

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਭੀ 'ਨਾਨਕ', ਦੇਵਿਓਨੁ ਵਹਨੀਓ ਚਮਣਿ ਝਿਝੜੁ ਮੁਢੁ ਗਯਨੁ ਗੁਣ ਦੁਨੀਓ,
ਕੁਢੁ ਝਹੁ ਭੁਭੁ ਚੀਓ ਵਨ ਚੀਓਗੇਂ ਨਾਨਕਿਓ।

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ਭੀ 'ਨਾਨਕ', ਮੇਰ ਚੀਓਨੁ ਨਿਰੰਮਾਯ ਕੀਰੀਓ ਚੁਨੁ ਵਹਨੀਓ ਭੁਭੁ
ਝਿਝੜਿਓ ਘਾਟਿਓ ਫਲਾਓ ਗੁਣਿ।

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ਮੁਢਿਓ ਨਿਰੰਮਾਯ ਕੁਢੁ ਮੁਢਿਓ, ਚੀਓ ਦੁਹਾਓ ਗੁਣਿ।

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ਭੀ, ਲੋਕਿ ਨਿਰੰਮਾਯ ਕੁਢੁ ਮੁਢਿਓ, ਚੀਓ ਗੁਣਿ ਝਹੁਕੀਓ ਚੀਓ।

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ਚੁਨੁ ਵਹਨੀਓ ਮੇਰ ਚੀਓ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਗੇਰਵਿਓ ਚੀਓ।

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

ਭੀ ਨਾਨਕ, ਚੁਨੁਵਹਨੀਓਗੇਂ ਨਾਮਿ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਭਾਗ, ਚੀਝੁ (ਪੁਸ਼ਪੀਓ
ਭੁਭੁ) ਝਹੁ ਚੀਝੁ (ਨਾਮੁ ਚੀਝੁ) ਵਾਣੀ ਚੀਝੁ ਨਾਮਿ ਘਾਟਿਓ ਝਹੁ
ਕੀਝਿਓ ਚੀਝੁ ਭਾਗ

ਮਃ ੧ ॥

ਝਹੁਕੀਓ, ਚੀਝੁ ਚੀਝੁ:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

යම්කුට මිලියන ගණනක් යහපත් හා ගුණවත් කිරියාවන් සහ සමාජයට පිළිගත හැකි පුණ්යායතන රාශියක් සිදු කළ හැකිය.

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥

යමෙකුට පූජනීය සිද්ධස්ථානවල මිලියන ගණනක් විශ්රාම වැටුප් ලබා ගත හැකි අතර, පාළකරයට ගොස් යෝග වියායාම කිරීමට පාළකරයට යයි.

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥

යමෙකුට සටන් බිමට ගොස් මිලියන ගණනක් නිර්භීත ක්රියා ජරදර්ශනය කළ හැකි අතර එහි ඔහුගේ ජීවිතය පවා අහිමි විය හැකිය.

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

වෙදාස් සහ පුරාණයන්ගේ භාවනා හා කියවීම් සිදු කිරීමෙන් කෙනෙකුට දිවිය අවබෝධය සහ දිවියේ ජීවිතයේ wisdom වල ලබා ගත හැකිය.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

මැවුම්කරු මෙම නිර්මාණය නිර්මාණය කර ඇති අතර කෙනෙකුගේ උපත හා මරණය සිදු වූ කාලය කලින් නියම කර ඇත.

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ඔබේ නැතැත්ත, මේ සියලු දේ ක්ෂණිකව අපකර්ම අසන්නට හෝ නිෂේධනය.
 උන් වහන්සේගේ ගිරිපි පමණක් සැබෑ මුද්දරය හෝ ඔහුගේ අධිකරණය
 පිළිගැනීම සඳහා සලකුණ වේ.

ਪਉੜੀ ॥

ဇယား:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

දෙවියනි, සෑම තැනකම සත්යය (ධර්මිෂ්) කම ලබා දුන් එකම සැබෑ ස්වාමියා ඔබයි.

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ඔහු පමණක් සත්යය පිළිගනී, ඔබ එය දෙන තැනැත්තාට; එසේ නම්, ඔහු සත්යය පිළිපදිනවා.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

මිනිසුන් සත්යය අවබෝධ කර ගෙන ඇත්තේ සැබෑ ගුරුගේ ඉගැන්වීම් හමුවීම හා අනුගමනය කිරීම මත පමණි. ගුරු ඔවුන්ගේ හදවතේ සත්යය තහවුරු කරයි.

මෝඩ ස්වයං කැමැත්තෙන් සිටින අය සත්යය යනු කුමක්ද යන්න
නොදන්නා අතර ඔවුන් ඔවුන්ගේ ජීවිත නිෂ්. ෧ ලෙස නාස්ති කරති.

ඔවුන් පවා ලෝකයට පැමිණ ඇත්තේ ඇයි?

සාමලෝක, පළමු ගුරු:

අපි පොත් පෙට්ටි කියවා අධ්‍යයනය කළත්, අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පසු පොත් ගොඩවල් සෑදුවත්.

අපි බොහෝ පොත් කියවන්නේ නම් බෝට්ටුවක් හෝ බොහෝ වළවල් ඒවායින් පුරවා ගත හැකිය.

අපි ඒවා වසරින් වසර කියවිය හැකිය; වසරක් තුළ ඇති මාස ගණනක් අපට ඒවා කියවිය හැකිය.

අපගේ ජීවිත කාලය පුරාම අපට ඒවා කියවිය හැකිය. අපි ඒවා සැම හුස්මකින් කියවන්නෙමු.

ඔ' නැතැත්, ඔහුගේ උසාවියේ ගණන් ගන්නා එකම දෙය නම් උන් වහන්සේගේ ප්‍රශංසා ගායනා කිරීම සහ උන් වහන්සේගේ නාමය මෙනෙහි කිරීමයි. අනෙක් සියල්ල කෙනෙකුගේ ර්ගෝව තුළ ඉබාගාතේ යනවා වැනිය.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

වැඩි වැඩියෙන් ලියන හා කියවන තරමට ඔහු අහංකාර හා අහංකාර වේ.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਚਾਹੈ ਕੇਨਹੇਨਕੈ ਚਨ੍ਦਨਾਭੈ ਪੁਤ੍ਰਾਨੀਯ ਸਿੰਧੁਭੰਗੁ ਮਨ ਭੁਲਾਯਾਨੈ ਯਨ
ਭਾਰ, ਨਾਨਕ ਚਾਹੈ ਆਸੇਕੁ ਨਿਭੰਗੁ ਲੋਧ ਕਾਨਾ ਕਰਯੈ (ਕੁਰਲੋਕੋਕੁ ਮੇਨੈ).

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

ਵਾਛੈ ਵਾਛੈਯੈ ਆਗਮਿਕ ਸਲੋਚਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿੰਧਿ ਨਰਮਚਿ ਭੁਜੁ ਨਮਾਚਿ ਆਨਾਨੀਯ
ਭਾਨੀ ਕਰਯੈ.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ਮੇਲੈ ਮਿਤ੍ਰਾ, ਮੇਲੈ ਕਰਿਯਾਚਨੈਯੈ ਚਰਨਿਵਿਧਾਨੁ ਮੇਲੈ ਵਿਦੁਰਾਗਨੁ ਸੁਨੁਯ.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਭਾਭਾਰ ਭੁਭਾਚਿ ਭੋਜਨੀਯੈ ਪੁਤ੍ਰਾਨੀਯੈ ਕੀਯੈ ਆਨਾਨੀਯ
ਕੁਭਲਾਚਿਯੈ ਲੋਧ ਭੋਜਨੀਯੈ ਭਾਰ, ਚਾਹੈ ਵਿਭੇਕਿਯੈ ਭੁਭਾਚਿ ਵਿਭੇਕਿ ਆਨਾਨੀਯ
ਭੁਭਾਚਿ ਆਨੀਯੈ ਵੀ ਭਾਨ.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ਭੁਭਾਚਿ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਭਾਭਾਰ (ਵੇਦਿਯੈ ਭੁਭਾਚਿਯੈ ਚਰਨੀਯੈ ਕੀਯੈ
ਭਾ ਮਨਕਾ ਨਾਮੁ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਭੁਭਾਚਿਯੈ, ਭੁਭਾ ਭੋਜਨੀਯੈ ਵਿਭੇਕਿ ਵਿਭੇਕਿ
ਭਾਨ.

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ਕੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਭਾਭਾਰ, ਭੁਭਾਚਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਕਾਭਲਾਯੈ
ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਕੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ.

ਮੇਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ
ਭਾਨ (ਭਾਭਾਰਿਯੈ path ਮਾਭਾਨੀਯੈ). ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ
ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ
ਭਾਨ.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ
ਭਾਨ.

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਭਾਭਾਰਿਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ ਆਨੀਯੈ
ਭਾਨ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਨਾਮਯ ਗੁਣ ਮੇਨੇਯੀ ਨੋਕਾਰ, ਚਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਚੁਥਾਵੀਯੇ ਕੀਥੀਵਕ ਅਨੁਮਨ ਨੋਕੇਰੈ.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

ਯਮੇਕ ਪਾਲਕਾਰਯੇ, ਖੁਸ਼ਾਨ ਯੁਮੀਵਲ ਹੇਅ ਫਾਦਾਹਨ ਯੁਮੀਯੇ ਝੀਵਨ ਵੀਯ ਹਾਕੀਯ,

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

ਏਵਾਣੀ ਫਾਨਮੀਕਵ ਅਨੰਦ ਪੁਦੰਗਲਯੇਕੁ ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਵ ਅਵਭੇਦ ਕਰ ਗੁਣੀਮਚ ਨੀਵਰਦਿ ਮਾਰੰਗਯ ਨੋਦਨਾ ਫਨਰ, ਭੁਖੁ ਅਵਸਾਨਯੇ ਪਥੁਨਾਵੀਲੇ ਵੀ ਪਥੁਨਾਵੀਲੇ ਵੈ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਝਾਨੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਗੁਣੇਥਨ ਭੁਖੁ ਪਮੇਯਕ ਝਾਮਯ ਯੁਕਨੀ ਵੀਦੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਮਨੰਦ ਭੁਖੁ ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਨਾਮਯ ਭੁਖੁਯੇ ਮਨਥੇਥੀ ਫਾਨੁਲਨ ਕਰ ਫਾਣੀ ਨੇਵੀਨੀ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

ਭੀ ਨਾਨਾਕ, ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇ ਚਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਵਰਝਰਝਾਦਯ ਲੁਨਾ ਦੇਨੰਨੇ ਕਵੁਰਨੰ ਦ ਯਨੰਨ ਪਮੇਯਕ ਗੁਰੁ ਹਮੁਵੇਥੀ.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

ਏਵੀਚ ਕੀਥੀਧੁ ਫਾਕਾਰਯਕ ਨੇਲਾਪੋਰੋਨੰਨੁ ਹਾ ਕਾਥਥਥਲੇਲੇਨ ਝੀਵੀਵਚ ਪਨ ਨੋਵੀ ਗੁਰੁਯੇ ਵਚਨਯ ਅਨੁਗਮਨਯ ਕਰਮੀਨ ਭੁਖੁ ਨਮ ਰੰਗੇਵ ਗੀਨੀਨਨ ਕਰਥੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਭਝਰੰ:

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਦੇਵੀਸ਼ਨੀ, ਭਥੇ ਨੇਨੀਮਨੁਨ ਭਥੇ ਮਨਝਚ ਝਰੰਝਝਕਥੀ. ਭਵੁਨ ਭਥੇ ਝਰੰਝਝਾ ਗਯਨਾ ਕਰਮੀਨ ਭਥੇ ਦੇਰਕਥੀ ਦੇਝ ਲਥਝਨਥੀ.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੇਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਪਾਵਦੇ ॥

ਭੀ 'ਨਾਨਾਕ, ਦੇਵੀਸ਼ਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਵਰਝਰਝਾਦਯ ਅਥੀਮੀ ਵੁ ਭਵੁਨ, ਚਨ ਵਹਾਨੇਸ਼ੇਯੇ ਚੁਥਾਵੀਯੇ ਕੀਥੀਧੁ ਨਵਾਨਾਨਾਕ ਥੋਝਾਯਾਗੇਨ ਅਰਮੁਥੁ ਰਥੀਨਵ ਭੁਨਾਗਾਨੇ ਯਨੀ.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨ੍ਹਿਹ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ਭਵਿਖਤੀਓਂ ਉਲਥਣੀਂ ਭੋਰਣੀ ਭੋਗਣੀਓਂ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ, ਕੀਝੀ
ਅਧਿਯਾਤਮਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਮਿਓਂ ਭੋਗਣੀਓਂ ਭਵਿਖਤੀਓਂ ਗ੍ਰੇਟ ਯੀਓਂ ਹੋਣੀਓਂ।

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

੦' ਦੋਵੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ, ਅਨੇਕਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ
ਯੀਓਂ ਕੀਝੀ ਭੋਗਣੀਓਂ ਅਨਰ, ਮੇਰੇ ਅਨਰ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਅਨਰ ਮਿਤੀਓਂ ਪਤੀਓਂ।

ਤਿਨ੍ਹਹ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

ਮੇਰੇ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਭੋਗਣੀਓਂ ਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਬਿਹੀਨ ਪਤੀਓਂ।

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਬਾਧੋਂ, ਪਤੀਓਂ ਹੋਰ:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਮੇਰੇ ਉਲਥਣੀਓਂ ਉਲਥਣੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ ਮਾਧੀਓਂ। ਮੇਰੇ
ਵਿਸ਼ਵ ਕੀਝੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ (ਕੀਝੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ) ਰਾਜਾ ਵਹਾਣੀਓਂ ਅਨਰ ਕੀਝੀਓਂ
ਯੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ।

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ਕੀਝੀਓਂ ਯੀਓਂ ਮਾਧੀਓਂ ਬਿਹੀਨ ਮਾਧੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ ਅਨਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਹਾਣੀਓਂ ਪਤੀਓਂ
ਵਹਾਣੀਓਂ।

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੂਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥

ਕੀਝੀਓਂ ਯੀਓਂ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਅਨਰ ਅਨਰ ਵਿਸ਼ਵ ਪਤੀਓਂ ਪਤੀਓਂ ਬਿਹੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ।

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਯੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ, ਕੀਝੀਓਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਪਤੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ ਮਾਧੀਓਂ ਯੀਓਂ
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਮਾਧੀਓਂ।

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਬਿਹੀਨ ਪਤੀਓਂ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਭੋਗਣੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ
ਅਨਰ ਵਿਸ਼ਵ ਕੀਝੀਓਂ ਵਹਾਣੀਓਂ ਅਨਰ ਕੀਝੀਓਂ।

ਕੂੜੁ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਕੀਝੀਓਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੀਝੀਓਂ ਅਨਰ ਕੀਝੀਓਂ ਮਾਧੀਓਂ ਅਨਰ
ਕੀਝੀਓਂ।

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੇਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਉਲਥਣੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ ਬਿਹੀਨ ਅਨਰ ਵਿਹੀਨ ਅਨਰ ਵਿਸ਼ਵ ਕੀਝੀਓਂ ਕੀਝੀਓਂ

ਕੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੁੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

ਉਨ੍ਹਥੀਂ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੁੜੇ ਕੁੜੁ ॥੧॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਮਃ ੧ ॥

ਭਗਵਾਨ, ਪਦਮ ਪੁਰ:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਕੁੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਯਥੇਕਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਭਗਤਿ ਆਤਮਾ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਯਥੇਕਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਭਗਤਿ ਆਤਮਾ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥
ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥
ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥
ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਮਤਿ ਬੇੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ਮਤਿ ਬੇੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥
ਮਤਿ ਬੇੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ධර්මිෂ් living ජීවත්වීම දුර්ලභ වී ඇත, අසත්යය සෑම තැනකම පැතිරී ඇති අතර කාලිග්ගේ පව් හා නපුරුකම් නිසා මිනිසුන් භූතයන් මෙන් හැසිරෙති.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

ධර්මිෂ් live ලෙස ජීවත් වූ (ධර්මිෂ් of කමේ බීජ ඔවුන්ගේ මනසෙහි රෝපණය කළ) ඔවුන් ගෞරවයෙන් පිටත්ව ගොස් ඇත. මනස ද්විත්ව භාවයෙන් බෙදී ඇති අය, ධර්මිෂ් of කමේ බීජය ඔවුන්ගේ මනසෙහි පැළෙන්නේ කෙසේද?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

මනස ද්විත්ව භාවයෙන් බෙදී නොගියහොත් සහ හිමිදිරි උදෑසන සිසිල් හා සන්සුන් වාතාවරණය වැනි නිසි වාතාවරණයක් තිබේ නම් දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමයේ බිජය පැළේ.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੇਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਮੋਇ ॥

ඔහු නැතැයි, පූර්ව ප්‍රතිකාරයක් නොමැතිව අමු රෙද්දක් අලංකාර ලෙස සායම් නොකෙරේ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

ඒ හා සමානව, දෙවියන් වහන්සේගේ ජර්මය තුළ මනස විකෘති කිරීම සඳහා, පූර්ව ප්රතිකාර කිරීම (මනස සඳහා) වෙනෙස මහන්සි වී වැඩ කිරීමෙන් දෙවියන් වහන්සේට බිය වර්ධනය කරයි.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੁੜੈ ਸੇਇ ਨ ਕੇਇ ॥੧॥

ඔබ නානාකි, මේ ආකාරයෙන් මනස දෙවියන් වහන්සේගේ ජේරේමයෙන් හා හක්කියෙන් පැටලී ඇති විට, අසත්යය පිළිබඳ සිතුවිල්ලක් එහි ඇති නොවේ.

ॐ १ ॥

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

(ලෝකයේ කොන්දේසි කාලකණ්ණි ය, එය පෙනේ) කැදරකම සහ පාපය යන දෙකම රජු සහ ඔහුගේ සහායකයා බවට පත්ව ඇත; අසත්යය ප්‍රධාන විධායකයා වේ.

ਕਾਮ ਨੇਬ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

රාගය ඔවුන්ගේ ජීවිතයේ උපදේශකයා හා සමානයි, ඔවුන් ඔහුගේ උපදෙස් ඉල්ලා සිටින අතර පසුව එකට වාඩි වී ඔවුන් මහජනයාට අපහාස කිරීම සඳහා විවිධ ක්රම ගැන හිතාමතාම සිටිති.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

දැනුමේ lack නතාවය හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ විෂයයන් නොදැන සිටිති, ඒවා ලෞකික ආශාවන්ගේ ගින්නෙන් පිරී ඇති අතර ඔවුන් අධියාත්මිකව මය ගොස් ඇත.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ඊනියා wise ානවන්න, සරලවම නටමින් ඔවුන්ගේ සංගීත භාණ්ඩ වාදනය කරමින් අලංකාර සැරසිලි වලින් සරසා ගනී.

ਉਥੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੇਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

වීරයන්ගේ අතීත සටන් සහ වීර කාව්‍යයන් ගැන ගායනා කරන අතරතුර ඔවුහු හඬියෙන් කැගසති.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

මෝඩ විද්වතුන් සහ පණ්ඩිතයෝ දක්ෂ තර්ක හා උපක්රම මගින් ලෝකික ධනය රැස් කිරීමට ජරිය කරති.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ධර්මිෂ් people සෙනඟ ගැලවීම සඳහා දෙවියන් වහන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටීමෙන් ඔවුන්ගේ ධර්මිෂ් of කමේ කුසලතාවය අහිමි වේ.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ඔවුන් බිරිහමවාරී යැයි හඳුන්වන අතර, ඔවුන්ගේ නිවාස අනහැර දමා යන නමුත් ඔවුන් සැබෑ ජීවන මාර්ගය දන්නේ නැත.

ਸਭੁ ਕੇ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

සෑම කෙනෙකුම තමා පරිපූර්ණයි. කිසිවෙකු තමන් අසම්පූර්ණ යැයි නොකියයි.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੇਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ඔ 'නැතැත්, පුද්ගලයෙකුගේ සැබෑ කුසලතාව දැනගත හැක්කේ එම පුද්ගලයා දෙවියන් වහන්සේගේ උසාවියේදී ඔහුට ලැබෙන ගෞරවයේ මිනුමට එරෙහිව විනිශ්චය කළ විට පමණි.

ॐ १ ॥

Salok, පළමු ගුරු විසින්:

ਵਦੀ ਸ ਵਜਰਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੇਇ ॥

ඕ 'තානක්, දෙවියන් වහන්සේ' නියම කර ඇති දේ නිසැකවම සිදුවනු ඇත්තේ උන් වහන්සේම එය දකින බැවිනි (සියල්ල සිදුවන්නේ උන්

ਵਿਹਾਨੀਥੇਯੋਂ ਅੰਥੁਕ ਅੰਥੁਕ ਨੇਵੇ).

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਭਾਗੇ ਕੋਠੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਕਾਠੇਯੋਂ ਅੰਥੁਕ ਦੇਵੇਯੋਂ ਕੀਰੀਯੋਂ ਵਿਯਾਧ
ਦੁਨੀਯਾਯੋਂ ਦੁਨੀਯੋਂ, ਨਾਥੇਯੋਂ ਮਾਥੇਯੋਂ ਕਰਤਾ ਕਰੇਯੋਂ ਚੰਦ ਚੰਦ.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਦੇਵੀਯੋਂ ਵਿਹਾਨੀਥੇਯੋਂ ਦੁਨੀਯੋਂਯੋਂ, ਭਾਗੇਯੋਂ ਨਾਥੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ
ਯੋਧੇਯੋਂ ਕਰਤਾ ਕਰੇਯੋਂ ਕੀਰੀਯੋਂ ਨਾਥੇਯੋਂ, ਮਾਥੇਯੋਂ ਚੰਦ ਦੇਵੀਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂਯੋਂ
ਨਾਥੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਕਾਠੇਯੋਂ ਕਾਠੇਯੋਂ. (ਕੀਰੀਯੋਂਯੋਂ ਨਾਥੇਯੋਂ ਵਿਯਾਧ
ਯੋਧੇਯੋਂ ਨਾਥੇਯੋਂ)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

ਦੇਵੀਯੋਂ ਵਿਹਾਨੀਥੇਯੋਂ ਦੁਨੀਯੋਂਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਵਿਯਾਧ ਕਰਤਾ ਵਿਯਾਧ
ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ
ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ ਯੋਧੇਯੋਂ

ਪਉੜੀ ॥

ਭਾਗੇਯੋਂ:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦੇਵੀਯੋਂ, ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਭਾਗੇਯੋਂ, ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਭਾਗੇਯੋਂ, ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ
ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ ਭਾਗੇਯੋਂ

ਦੁਖ ਦਾਰੂ ਸੁਖ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਭੀ ਦੋਵੀਏਨੀ, ਭੀਭੇ ਭੇਭੇ ਲੋਕਾਕਸ ਕੇਨਰਮੀ ਫਰਮਾਏਕੈ? ਦੁਖ ਵੇਦਨਾ ਪਿਛਿਯਮ
ਭੋਭੋ ਭਨੰਭਨ ਫਰਮ ਭਨੁਭੋ ਰੋਗਯਕੈ ਭੋਭੋ ਭਨੰਭੇ. ਭਯ ਭਭਿਭਨ ਫਰਮੀ ਨਾਨ
ਭੋਭਕਸਕੈ ਨਾਨ.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ਦੋਵੀਏਨੀ, ਭਭ ਭਯ ਦੋਯਕਮ ਨੀਰੰਮਾਨਾ ਭਭ ਕਰਨੰਨਾ ਯ, ਮਮ ਕੀਭਿਭਕੈ
ਭਨਾਭੇਭੀ. ਮਮ ਫਰੰਭਾਭ ਕਾਭਨ ਕੀਭਿਭਕੈ ਭਿਭੁ ਭਨਾਭੇ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

੦' ਭਿਭੁ ਮਾਭਿਭੀਕਰਾਭਾ, ਮਮ ਭਭ ਭੇਭੁਭੇਭਨ ਕਾਭ ਭੇਭੀ.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਭੇ ਭਿਮਾਭਨ ਦੁਭਭਭਨ ਭਨਾਭਾਭ.

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਭਭੇ ਫਾਭੋਕਸ ਪਿਯੰਭਿਯ ਭੁਰਾ ਭਭੀਰੋ ਫਰਮੀ ਫਰਮ, ਭਭ ਭਿਭੁ ਭੀਭੀ ਨੁਭ
ਫਾਭੋਕਸ ਭੋਭ ਭੋਭਨ. ਭਭਭੇ ਭਰੰਭਭਭਭੀ ਭਭ ਭਿਭਭੋ ਨੁਭ ਪਿਯਾਭੰਨ
ਭੇਭੀਭ ਭਭੀ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਹਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਦੋਵੀਏਨੀ, ਭਭ ਭਭ ਭੀਭਾਭਿਯ ਯ; ਭਭੇ ਭੰਭਭਭਾਭ ਭਰੰਮ ਭਭਭਭਭ. ਭਭੇ
ਭੰਭਭਭਾ ਭਯਨਾ ਕਰਨ ਨਾਨਾਭੰਨਾ, ਭੋਭਕ ਭਭਭਭਭੋ ਦੁਭਭਕਮੀ ਭਰਭਾ
ਭਭ ਯਨੁ ਭਭੇ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਭੀ ਨਾਨਕ, ਮਾਭਿਭੀਕਰਭੇ ਭੰਭਭਭਾ ਭਯਨਾ ਕਰਨੰਨਾ; ਭਭੁ ਕੀਰੰਮਭ ਕਾਭਨੀ
ਭੀਭਾਭ ਦੋਯਕੈ, ਭਭੁ ਕਰਨੰਨੇ.

ਮਃ ੨ ॥

ਭਾਭੋਕੈ, ਦੋਭਨ ਭੁਰਭ;

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ਭੋਭਭਭਭਭਭਭੋ ਭਭਾਭੁ ਭਭਕਮ ਭਭੰਨੇ ਦੋਭਿਯ ਭੰਭ wisdom ਭਾਭ ਭਭਾ ਭਭੀਭਭੀ;
ਭੀਰਾਭੰਭਭਭਭਭਭਭੋ (ਭੀਭੰਨੁ ਭਭਭਭਭਭਭਭਭੋ) ਭਭਕਮ ਭਭੰਨੇ ਭੇਭਭਭ ਫਰਭਿਯਭਭਭ
ਕੀਰੰਮ ਭਾ ਭੋਭਭਭੀ ਕੀਰੰਮਭੀ.

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

ਕਭਭੰਭਭਭਭਭੇ ਰਾਭਕਾਰਭ ਭਭੰਨੇ ਭਭੰਨੋ ਭੀਭੇਭੀ ਨੀਰੰਭੀਭ ਭਭੰਨੋ ਕੀਰੰਮ ਭਭ
ਫਰਮ ਭੁਭੰਭਭਭਭੋ ਰਾਭਕਾਰਭ ਭਭੰਨੇ ਫਰਮ ਫਭਭਭ ਕੀਰੰਮਭੀ.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

ਨਮ੍ਰਿਤ ਖਿੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਮ: ੨ ॥

ਸਾਧੋ, ਦੇਵਤਾ ਹੋ:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿਯ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਮ: ੧ ॥

ਸਾਧੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਹੋ:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕੁੰਭ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਕੁੰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ਜੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਪਉੜੀ ॥

ਭਾਈ:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਜੇ ਪੜਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਗੁਨਗਾਰੂ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੂ ਨ ਮਾਰੀਐ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੇ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੇ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਜੇ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ, ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ। ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਹੈ।

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਦੁਹਨਾਂ ਭਾ ਭੁਹਨਾਂ ਆਸਯੋਂ ਵਾਰੰਨਾ ਦੇਵਿਯਨ ਵਹਨਾਂਝੋਯੋਂ ਦੁਸ਼ਾਵਿਯੋਂ ਵੀਨੀਯੋਂਵਿਯ
ਕਰਨੁ ਲੁਭੈ.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ਯੁਰਯੋਂ ਭੁਯਨੀਵੀਮ ਆਭੁਯਮਨਾਯ ਕਰਨਾਵਾ ਵੇਖੁਵਿਚਿ ਮੁਰਯੋਂਵਿ ਲੋਧ ਨਾਮਾਯੋਂਮ
ਮਨਾਯ ਆਭੁਯਮਨਾਯ ਕਰਨਾ ਪੁਦੰਯਲੁਯਾਚਿ ਦੇਵਿਯਨ ਵਹਨਾਂਝੋਯੋਂ ਦੁਸ਼ਾਵਿਯੋਂਵਿ ਦੁ
ished ਭੁਵੀ ਲੁਭੈ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

Salok, ਆਲੁਯੁ ਯੁਰੁ ਵੀਝੀਨੀ:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

O' Nanak, ਝਿਯਲੁ ਵੀਯੋਝ ਆਨਰ ਦੁਨੀਵੀਨਰ ਵਨ ਮੀਨੀਝ ਝਿਰੁਰ, ਆਯੋਂ ਰਠੀਯਕ
(ਝਦੁਵਾਰਾਨੀਮਕਾ ਵੀਵੀਨਾਕਾਮੀ) ਝਯ charioteer (ਮਾਰੀਯੋਂਝਦੇਯ ਮੁਲਦਰੀਮ) ਆਨ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਝਯੁ ਝੁਯਯਕਾਮ ਮੋਮ ਝਾਰਦਰੀਮ ਝਯ ਮਾਰੀਯੋਂਝਦੇਯ ਮੁਲਦਰੀਮ ਵੇਨਾਝ
ਵੇਮੀਨ ਝਵੀਨੀ; ਮੋਯ ਝੋਰੁਮੀ ਯਨੀਝੋਂ ਬੁਦੰਮੀਨ ਝਨਾਨਾਵ ਝਮਝੋਂ.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਝਯੁ ਝੋਝਯੁਵੀ ਦ੍ਰਿ, ਨਾਝੀਨੀਯ ਆਯੋਂ ਰਠੀਯ (ਝਦੁਵਾਰਾਨੀਮਕਾ ਵੀਵੀਨਾਕਾਮ) ਝਯ
ਦਰੀਮੀਝ charioteer (ਨੀਯਾਮਕਾ ਮੁਲਦਰੀਮਯ) ਵੀਯ.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਵੀਰੋਚਾ ਝੁਯਯਯੋਂ ਦ੍ਰਿ, ਚੀਰਯੋਂਮਵਰੀਯਾਵ ਆਯੋਂ ਰਠੀਯ ਵੁ ਆਨਰ ਆਯੋਂ ਰਠੀਯਚਿ ਚਲੁਯ
ਲੁਯਾ ਦੇਖੁ ਆਨ.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

Duapar ਝੁਯਯਯੋਂ ਦ੍ਰਿ, ਦੁ ane ਭੁਵੀਮ ਆਯੋਂ ਰਠੀਯ ਵੁ ਆਨਰ ਦੁਝਝ ਝਦੁਵਾਰਾਨੀਮਕਾ
ਵੀਰਨਾਯ ਆਯੋਂ ਕਾਰਨੀਨਾਯ ਵੀਯ.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

ਮੋਮ ਕਾਝੀਝੁਯੋਂ ਝੁਯਯਯੋਂਦ੍ਰਿ, ਲੋਯਕੀਕਾ ਦਨਾਯ ਭਾ ਚਲੁਯ ਝਦੁਯਾ ਆਯਾਵੀਨੀ ਯੀਨੀਨ
ਆਯੋਂ ਕਾਰਨੀਨਾਯ ਝਯ ਆਝੀਨੀਯਝੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਝਾਯੋਂਕੀ, ਆਲੁਯੁ ਯੁਰੁ:

(සැටි ජග්නිදී) ලෝකයාගේ ශාස්තාවරයා (දෙවියන්) සයිටම්බරය ලෙස හැඳින් වූ බව සාම් වෙදා පවසයි. එම යුගයේ සෑම කෙනෙකුම සත්යය අපේක්ෂා කළ අතර සත්යයෙන් වැළකී ධර්මිෂ් people ලෙස ජීවත් වූහ.

රිශ් වෙඩා පවසන්නේ (ටිරෙට් ජෝගුවේ) දෙවියන් වහන්සේ සෑම තැනකම සහ දේවතාවන් අතර පැතිරී ඇති අතර, රාමා ස්වාමීන්වහන්සේගේ නම වඩාත්ම උසස්, සුරියයා මෙන් බබළන බවයි.

ඔ' නැතැක්, (රිග් වෙඩාට අනුව), රාමාගේ නාමය ගායනා කිරීමෙන් සියලු පව් විනාශ වේ, එවිට මනුෂ්‍යයා ගැලවීම ලබා ගනී.

යජුර් වෙදා පවසන්නේ (ඕවාපාර් ජග්හි), ලෝකයේ ස්වාමියා යාදාවා ගෝත්රයේ ස්වාමි කිරිෂ්ණා ලෙස හැඳින්වූ බවත්, ඔහුගේ දිවියමය බලයෙන් චන්ද්රවාලී කුමරිය රැවටූ බවත්,

ඔහු තම ගෝපි (කාන්තා බැච්මතුන්) වෙනුවෙන් පාර්ජාත් නම් මිථ්‍යා ප්රාර්ථනා ඉටු කරන ගස ගෙනැවිත් චීරන්දාවන් හි දී එළිදරව් කළේය.

කාලී යුගා යුගයේ දී අතාර්වා වෙදා ජරමුඛ විය; අල්ලාහ් දෙවියන්ගේ නාමය බවට පත් විය.

ටර්ක්ස් සහ පානන්ස් බලය භාරගත් අතර ඔවුන් නිල් පැහැති අඳුම් ඇඳීමට පටන් ගත්හ.

මේ ආකාරයෙන් වෙදවරු හතර දෙනාම තමන්ගේ සත්යතාව ඔවුන්ගේ කාලවලට අනුකූලව ප්‍රකාශ කරති.

මෙම වෙබ්සයිට් කියවීමෙන් හා පිළිබිඹු කිරීමෙන් මිනිසුන්ගේ මනසෙහි යහපත් සිතුවිලි වර්ධනය වේ.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੇਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ਨਮ੍ਹਿਨ, ਭੀ ਨਾਨਾਕ, ਦੇਵੀਯਨ ਵਹਨਥੇਥੇ ਚਰੇਮਥੀਯ ਨਮਥਕਾਰਯ ਕਾਰਨ ਥਭ
ਨਿਭਨਮਾਨੀਥ ਥਿਥਿਨ ਨਾਨਾਨਾ ਥਮਥਕ ਵੇਮ੍ਹਿਕਨੀਯ ਲੁਮਾ ਗਨੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਥਥਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਮਮ ਮਥੇ ਥੀਥਿਨਯ ਥਲੇ ਗੁਰੁ ਵੇਨੁਵੇਨ ਕਾਥ ਕਾਰਮਿ; ਕਾਨੁਰਨ ਥਮ੍ਹਿਵੇਦ, ਮਮ
ਦੇਵੀਯਨ ਵਹਨਥੇਥੇ ਥਥਯ ਕੀਰੀਮਥ ਥਮ੍ਹਿਥੀਯਥ.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਥਲੇ ਗੁਰੁਨੁਮਾ ਮ੍ਹੁਥਥੇ ਓਗਨਵੀਥੀਵੇਦਿਨ ਮਥੇ ਮਨਥ ਥਾਢੇਕਾਮਨ ਕਾਰ ਥਨੀ
ਥਨਾਰ, ਮ੍ਹੁ ਢੀਯ ਦੁਨੁਥੇ ਥਾਢੇਥਨਯਕ ਮਥੇ ਥਥ ਥਮ੍ਹਿਵੇ ਨਲਾ ਥਨੀ ਥਨਾਰ,
ਢੇਕਾਯ ਥਿਥਿਥਦ ਥਨੀਯ ਮਾ ਦਕੀਥ.

ਖਸਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਭੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਨਮ ਥਲੇ ਗਾਥਨਾਵਰਯਾ ਥਨਾਨਾਰ ਵੇਨਾਨ ਕੇਨੇਨਕੁਥ ਥਮਿਥਨੰਢ ਵਨ
ਥਯ ਢੇਥਕੀਕ ਦੁਥੰਕਾਥ ਥਾਗਰਥੇ ਗੀਢੀ
ਥਿਥੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੇਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਥਲੇ ਗੁਰੁ ਨਾਵਕ ਥਾ ਥਮਾਨ ਨੇਵੀ ਵਥਥਾ ਗਨਥੇ ਥਵੇਢੇਥ ਦੇਨੇਕ ਥਮਥੀ
(ਥਥਵੀ ਢੇਥਕੀਕ ਦੁਥੰਕਾਥ ਥਾਗਰਯ ਥਰਥਾ ਗੇਨ ਯਾਮਥ)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਮ੍ਹੁਥਥੇ ਕਾਰੁਥਾਵੀ ਲੁਮਾ ਦੇਮਿਨ, ਮ੍ਹੁ ਮਥ ਢੇਥਕੀਕ ਦੁਥੰਕਾਥ ਥਾਗਰਯ
ਨਾਰਥਯ ਕੀਰੀਮਥ ਢਦਵੀ ਕਾਰ ਥਨਾ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਥਾਢੇਕ, ਥਲੇ ਗੁਰੁ:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਖੁ ॥

ਥਿਮਲੇ ਗਥ ਰੀਨਲਯਕ ਮੇਨ ਕੇਕੀਨ ਯ; ਥਯ ਓਨਾ ਢਥ ਯ, ਓਨਾ ਥਲੇ ਯ.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਥਥੇਨ ਥਥੀ fruit ਲ ਥਨੁਥਾਵੀ ਕੀਰੀਥੇ ਨੇਲਾਥਾਢਾਨੁਵੇਨ ਥੀ ਮਨ ਵਾਥੀ ਵੀ
ਥਿਥਿਨ ਕੁਰੁਲੇਨ, ਮ੍ਹੁਨ ਕਾਕੀਰੀਮਥ ਥਨ ਵਨਥੇ ਥਥੀ?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

එහි පලතුරු ਰස ਰਹਿਤ බැවින් මල් ඔක්කාරය, කොළ නිෂ්. 9 ය.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

(ඒ හා සමානව පැණි රස හා නිහතමානිකම නොමැතිව, ශරීරේ ness න්වය පිළිබඳ සියලු ප්රදර්ශනය කිසිදු ප්රයෝජනයක් නැත).

ඕ 'නැත්තක්, නිහතමානිකම සමඟ පැණි රසයේ ගුණාත්මකභාවය සියලු ගුණධර්මවල සාරයයි.

ਸਭੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

සෑම කෙනෙකුම නැමෙන්නේ තමන්ගේම වෙනුවෙන් මිස අන් අය වෙනුවෙන් නොවේ.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੇਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

බර කිරීමේ පරිමාණයෙන් යමක් තැබූ විට,
පහත් පැත්ත වඩා බර යැයි සලකනු ලබන බව අප සැලකිල්ලට ගත යුතුය (ඒ හා සමානව, නිහතමානිකම පෙන්වන නැතැත්තා වඩා හොඳ පුද්ගලයෙකු ලෙස සලකනු ලැබේ)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੇ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

මුවන් දඩයම්කරු වැනි පවිකාරයෙක් තම ආත්මාර්ථකාමී අරමුණ වෙනුවෙන් දෙගුණයක් පහළට නැමෙයි.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਪੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

නමුත් හදවත අසන්යයෙන් හා වංචාවෙන් පිරී තිබේ නම් කෙනෙකුගේ හිස පහළට නැමීමෙන් නිහතමානිකම පෙන්වීමෙන් ලබා ගත හැකි දේ.

ਮਃ ੧ ॥

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

පණ්ඩිතයෙක් ශුද්ධ වූ පොත් කියවන අතර දිනපතා යාවੀ prayers ਾ පවසන අතර පසුව විවාදයෙහි නිරත වේ.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ඔහු ගල් වලට නමස්කාර කර පසුව සමාධි සුවයෙන් මවාපාමින් කුණාටුවක් මෙන් වාඩි වී සිටී.

ਮੁਖਿ ਬੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਭੁਜੁ ਅਥਨੰਯਸ ਖੰਡਕਾਯ ਕਰਨ ਅਤਰ, ਭੁਜੁਯੇ ਭੋਰੁ ਅਲੰਕਾਰ ਆਚਰਣੁ
ਮੇਨ ਅਲੰਕਾਰ ਕਰਯੈ,

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ਭੁਜੁ ਗਯਾਨਰੰ ਮਨੰਨਰਯੇ ਚੋਧੈ ਕੁਨ ਦੁਨਕਧ ਕੁਨ ਵਨਾਵਨ ਕੰਧਿਯੈ.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਭੁਜੁਯੇ ਗੋਲੁ ਵਧਾ ਰੋਯੰਧਰੰ ਵਨ ਅਤਰ, ਭੁਜੁਯੇ ਨਲੁਲ ਮਨ ਨੀਲਕਯ - ਯੁਧਨੰਯ
ਥਲਕੁਯ;

ਦੁਇ ਪੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

ਭੁਜੁ ਥੁਮੁ ਵੀਧਮੁ loincloths ਢੇਕਕਨ ਨਲਾ ਯਾਵੀਯਾ ਕਰਨ ਅਤਰਤੁਰ ਭੁਜੁਯੇ
ਥਿਥ ਮਨ ਧਰੰਧਨਯਨ ਥਲੁਢੁ ਥਿਥੀ.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ਨਮ੍ਰਨ ਭੁਜੁ ਦੁਵੰਧ ਕੰਧੰਧਵਨੰ (ਢੇਵੰਧਨੰ ਵਧਨੰਥੇਯੇ ਖੰਡਯੰਧਾ) ਢੁਨ ਥਿਧੰਧੇ
ਨਮੀ,

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ਥਵੀਧ ਮੇਮੁ ਵੰਧੰਧਾਥਯਨੰ ਧਾ ਵਾਰੰਨਰ ਥਿਧਲੰਧਮੁ ਨੀਯੰ. ਲੁ ਨਵ ਭੁਜੁ ਨੀਥੁਧਵਮੁ
ਵਧਧਾ ਗਧੁ ਧੁਨ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ਥੀ ਨਾਨਾਨੰ, ਢੇਵੰਧਨੰ ਵਧਨੰਥੇਯੇ ਗੁਨ ਧੁਰੰਧੁ ਵੰਧੰਧਾਥਯਨੰ ਮੇਨੇਧੀ ਕਰਨੰਨ.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਥੁਨੁ ਗੁਰੁਯੇ ਭੁਗੁਨੰਧੀਥੀ ਨੇਮੁਧੁਨੀਵ ਕੀਥੀਵੇਕੁ ਨੀਵੁਰੁਦੁ ਮਾਰੰਧਯ ਥੇਧਾਧਾ
ਨੇਮੁਧੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਥਾਵੀ:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ਯਮੇਕਨੰ ਢੇਰੰਧਯਨੰ ਥਿਧਨੰ ਵਧੁ ਧੁਨ ਲਥੰਧਨ ਯਰੰਧਯ ਮੇਨੁਧੁਨੰ ਥਿਧਨੰ ਵੇੀ.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ਭੁਜੁਯੇ ਥੇਧਾਢੁ ਧਾ ਨਰਕ ਕੰਧੰਧਵਨੰਯੇ ਖੰਡਨੀਵੀਧਾਕ ਭੁਜੁ ਢੁਰਧੁ ਧੁਨ.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

තම අභිමතය පරිදි ජීවිතය ගත කළ පුද්ගලයාට (තමා අන් අයට කොතරම් දුක් වේදනා විඳ ඇත්ද යන්න ගැන සැලකිලිමත් නොවී ඔහුගේ අභිමතය පරිදි නියෝග නිකුත් කර ඇත), මෙතැන් සිට පටු මාර්ගයක් හරහා මිරිකී සිටින්නාක් මෙන් එවැනි වධ වේදනා දැරීමට සිදුවනු ඇත.

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ඔහුගේ පව්කාර කේරියාවන් නිරාවරණය වූ විට, දුක් විඳින අතරතුර ඔහු ඉතා අශෝභන ලෙස පෙනේ.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੇਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

එවිට, ඔහු කළ පව් ගැන පසුතැවෙයි.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

සාමලෝක, පළමු ගුරු:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

O' Pundit, කපු වෙනුවට දයානුකම්පාව, තෘප්තිය, බිරහ්මචරියාව සහ උසස් සදාචාර චරිතයෙන් සාදන ලද නුල්,

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

යනු ආත්මයේ පරිශුද්ධ නූලයි; ඔබට එය තිබේ නම් ඉදිරියට ගොස් එය මා මත තබන්න.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

එය කැඩී නැත, එය අපිරිසිදු ලෙස පොඟවා ගත නොහැක, එය පුළුස්සා දැමිය නොහැක, හෝ නැති වී යයි.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ඔ 'තාදය, භාග්යවතුන් වහන්සේ ඒ මනුෂ්යයෝ ය, ඔවුන්ගේ ගෞ වටා මෙබඳු තුල් ඇත්තේ ය.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ඔබ මෙම නුල් මිලදී ගත්තේ සනලිස් හතරක් සඳහා වන අතර, සන්කාරකයේ මුළුතැන්ගෙයෙහි වාඩි වී සිටින අතර, ඔබ එය ඔහුගේ ගෙල වටා තබා ඇත.

එවිට ඔබ මෙනුත් සිට බිරාහිමණයා ඔබේ ගුරු බව ඔහුගේ කතට කොඳුරනවා.

නමුත් ඔහු මිය ගිය විට, පූජනීය තුල් පහව යයි, ආත්මය එය නොමැතිව පිටත්ව යයි.

සාමලෝක, පළමු ගුරු:

මිනිසෙකු කොල්ලකෑම් දහස් ගණනක්, අනාවාරයේ ක්රියා දහස් ගණනක්, අසන්යයන් දහස් ගණනක් සහ වාචික අපයෝජන දහස් ගණනක් සිදු කරයි.

ඔහු තම සෙසු ජීවිතේ එරෙහිව රැ දාවල් දහස් ගණනක් රැවටිලි සහ රහස් කිරියා කරයි.

සූජනීය නූල් කපු වලින් කටින ලද අතර බිරාන්මණය පැමිණ එය විකෘති කරයි.

එළුවා මරා, පිසින ලද සහ සියල්ලන් විසින් අනුභව කරනු ලබන අතර, සෑම කෙනෙකුම පවසන්නේ, පූජනීය තුල් පැළෑටි සිටින බවයි.

පූජනීය නූල් අදින විට, එය ඉවතට විසි කරනු ලැබේ, නවත් එකක් පැළඳ සිටී.

නැතැත්, අනුකම්පාව, තෘප්තිය සහ උසස් සදාචාරාත්මක ස්වභාවය
ශක්තිය තිබුණේ නම් තුල් කැඩී නොයනු ඇත.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

ਅਪਭ੍ਰੰਗੁ ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਐਐਐ ਅਧਿਕਾਰਨੁ ਨੁਹੁ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ ਲੇਖਿਐਐਐ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ
ਵਹਨੀਐਐਐ ਨਾਮੁ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹਰਿਐਐਐ ਅਨੁਭਵਿਐਐਐ ਕਲੁ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ, ਮਨੁ
ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਐਐਐ ਆਰਾਧਨਾ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਿਐ ਪਰਿਭ੍ਰੰਗੁ ਨੁਹੁ.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤੁ ॥੩॥

ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀਐ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਐਐਐ ਪ੍ਰਸਾਦਿਐਐਐ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ
ਲੇਖਿਐਐਐ. ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰੀਐ ਨੁਹੁ ਕੀਰਤਿ ਵਿਚਿਕਾਰੁ ਕਾਢਿ ਨਾਮੁ.

ਮਃ ੧ ॥

Salok, ਅਲੋਕੁ ਯੁਗੁ ਵਿਚਿ:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਅਭਿਮਾਨੁਐਐਐ ਆ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ ਪ੍ਰਭਾਤਿਐਐਐ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ
ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ.

ਭਲਕੇ ਬੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ
ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ.

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ਵਿਵਾਹੁ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ ਨੁਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿਐਐਐ.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

O' ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਿਕਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ਨਾਮੁ ਦੇਵੀਸਨੁ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ,

එම පණිවිතයා තමා නොදැනුවත්ව සිටින නමුත් ඔහු තමා wise
 ාතවත්තයා ලෙස හඳුන්වයි.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਭੀ 'ਝਹੋਂਦਰਯਾ, ਭਵੇਂ ਨੀਵਝ ਕੁਛ, ਭਵੇਂ ਆਕੰਨੀਮਨ ਨਮਸਕਾਰਯ ਭੁਭੁ ਕਰਯੋ,
ਨਮ੍ਰਨ ਪਿੰਨੀਨ ਭਵੇਂ ਝੋਮਿੰਨੀਨ ਝੋਮਨ ਕੀਯੋ ਮੁਝਿਯੋ ਕਾਝਿਯੋ ਨੀਰੰਝਯਯ
ਕਰਨੀਨ.

ਛੇਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਭਵੇਂ ਕੁਝਕਕਮ ਆਨੰਨੀਨ,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਮਨੰਦ, ਦੇਵੀਯਨ ਵਧਨਝੋਯੋ ਨਾਮਯ ਮਨਕ ਨਨਾ ਗੁਰੀਯੋਨ ਪਮਯਨ, ਭਵੇਂ
ਯੋਯਕਿਕ ਦੁਝੰਨੀਨ ਝਾਯਰਯ ਆਨਾ ਪਿੰਨੀਨ ਆਨ.

ਮਃ ੧ ॥

ਝਾਯੋਨ, ਆਯੁ ਯੁਰੁ:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਦੁਝਿਨ ਆਯਕਯਨ, ਭਵਿਯੋਯੋ ਦੇਵੀਕ ਯਾਵੀ prayers ਾ ਆਝਨ ਨਮ੍ਰਨ
ਭਵਿਯੋਯੋ ਯੰਨ ਵਝਿਯਨ ਪਿੰਨੀਨ ਆਨ ਕਰਨੀ.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਭਵਿਯੋਯੋ ਯੋਯ ਵੰਨ ਝੁਝੀਯ ਝੁਝ ਆਯੋ, ਭਵਿਯੋ ਦੁਝਿਯਨੰਨ ਵੰਨ ਝਿੰਝਾ ਕਰਯੋ.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਭਵਿਯੋਯੋ ਨੀਵੇਝੰਨੀਨ ਨੀਰਾਝੰਯਯਨ ਨੰਯਾਯ ਯੋਯ ਗੁਰੀਯੋ ਝਯੋਯ ਯੰਨ
(conch) ਯੰਨ ਕਰਨੀ.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਨੀਰਾਝੰਯਯਨ ਦ ਆਯੰਨ ਯੋਝ ਯੋਝ ਯੰਨ ਯੋਝ ਰਝਯ ਝੁਝੀਨੀ ਵੀਯੀ.

ਕੁੜੀ ਰਾਸਿ ਕੁੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਆਝਨੰਯਯ ਭਵਿਯੋਯੋ ਆਯੰਨਯ ਵੰਨ ਆਨ ਆਝਨੰਯਯ ਯੰਨ ਭਵਿਯੋਯੋ
ਵੇਯੋਯੋ.

ਕੁੜੁ ਬੇਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਭਵਿਯੋ ਨਮ ਆਯੋਯਯ ਯੋਝ ਯੰਨ ਯੋਝ ਕੀਯੋ.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਭਵਿਯੋਯੋ ਯੋਝੰਨੀਨ ਯੋਝੰਨੀਨ ਆਨ ਆਨ ਭਵਿਯੋ ਯੋਝੰਨੀਨ act ਕੀਯੋਯੋ
ਯੋਝੰਨੀਨ.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ඕ 'නැන්ක්, අසත්‍යය සෑම තැනකම පවතී.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ඔවුන්ගේ නළල්වල පූජනීය සලකුණු සහ ඔවුන්ගේ ඉණ වටා කුංකුම පැහැති රෙදි (පිටත සිට ශුද්ධකම ප්රකට කරයි).

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

නමුත් සැබෑ ජීවිතයේ දී, ඔවුන් මුළු ලෝකයටම වධ හිංසා කිරීමට සූදානම් වඩාත්ම දූෂිත නිලධාරීන් වන අතර, ඔවුන් අතේ පිහි වලින් ලෝකයේ මස් කපන්නන් මෙන් ය.

ਨੀਲ ਵਸਤੂ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

නිල් පැහැති සිවුරු පැළඳ සිටින ඔවුහු තම මුස්ලිම් පාලකයන්ගේ අනුමැතිය පතති.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ඔවුන් මුස්ලිම් පාලකයන්ගෙන් මුදල් භාර ගන්නා නමුත් තවමත් පුරන්අප්පු වන්දනාමාන කරති.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

මුස්ලිම් යාථි prayers ආ කියවීමෙන් පසු ඔවුන් එළවුන්ගේ මස් අනුභව කරති.

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

එහෙත් ඔවුන් වෙනත් කිසිවෙකුට ඔවුන්ගේ මුළුතැන්ගෙයි ප්රදේශවලට ඇතුළු වීමට ඉඩ නොදේ.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

කවි-ගොම සමග කුස්සියේ බිම පිරිසිදු කිරීමෙන් පසු ඔවුන් මායිම් රේඛාව අඳිනු ලැබේ.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

බොරු පණ්ඩිතයන් පැමිණ කුස්සියේ බිම වාඩි වී සිටිති.

ਮਤ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹ ਅੰਨ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ඔවුන් අත් අයට පවසන්නේ, අපගේ මුළුතැන්ගෙය හා ආහාර දූෂණය නොවන පිණිස අපගේ මුළුතැන්ගෙය අසලට නොපැමිණෙන්න.

නමුත් ඔවුන්ගේ දූෂිත ශරීර සමඟ ඔව්හු නපුරු ක්රියා කරති.

ඔවුන්ගේ මනස දුෂ්ටකම් වලින් අපිරිසිදු ය, නමුත් ඔවුන් ඇසීමෙන් ඔවුන්ගේ මුඛය පිරිසිදු කිරීමට උත්සාහ කරති.

නානක් පවසන්නේ, දෙවියන් වහන්සේ ගැන ජේරේමයෙන් හා හක්කියෙන් මෙනෙහි කරන්න.

දෙවියන් වහන්සේ අවබෝධ වන්නේ, අපගේ මනස පිරිසිදු වූ විට පමණි (දුෂ්ටකම් හා නපුරු සිතුවිලි වලින් තොර).

ဇယား:

දෙවියන් වහන්සේ සෑම කෙනෙකුම තම මනස තුළ තබා ගන්නා අතර
සියල්ලන්ටම උන් වහන්සේගේ වරප්‍රසාදය අනුව ක්‍රියා කිරීමට සලස්වයි.

ඔහු විසින්ම ගෞරව ලබා දෙන අතර, උන් වහන්සේම ඒවා ක්රියා කිරීමට හේතු වේ.

ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨ greatest තම තැනැත්තා ය; ඔහුගේ ලෝකය ශ්‍රේෂ්ඨ is ය. ඔහු ඔවුන්ගේ කාර්යයන් සඳහා සියල්ලන්ම භක්ති විඳිති.

උන් වහන්සේ උන් වහන්සේගේ වරප්රසාදය ඉවත් කරන්නේ නම්, උන් වහන්සේට රජවරුන් පවා තණකොළ කපන්නන් මෙන් penniless කරන්න පුළුවන්.

ඔවුන් ගෙයින් ගෙට සිඟමනේ යන විට පවා කිසිවෙකු ඔවුන්ට ප්‍රශ්නානුමෝදනා නොකරනු ඇත.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

සෞරෙකු නිවසක් කොල්ලකා, පොරකම් කළ භාණ්ඩ බිරාන්මණයෙකුට ලබා දෙන්නේ නම්, ඔහු තම මියගිය මුතුන් මිත්තන්ට භාර දෙන බව විශ්වාස කරයි.

ලෝකයේ මෙයින් පසු, මෙම සොරකම් කරන ලද භාණ්ඩ හඳුනාගෙන ඇති අතර ඔහුගේ මුතුන් මිත්තන් සොරුන් ලෙස සැලකේ.

(බිරාන්මණ) යන අයගේ අත් කපා දමනු ලැබේ; ධර්මිෂ් Justice විනිශ්චයකරුගේ යුක්තිය මෙයයි.

එම්බා නානක්, මෙතැන් පටන් ලෝකයෙහි, ඒ පමණක් ලැබෙන්නේ ය, යමෙක් තමාගේ ඉපැයීම් වලින් අගනිඟකම් ඇති අයට ලබා දෙයි.

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

මසකට මසකට මෙන්, කාන්තාවක් ඇගේ කාල පරිච්ඡේදයන් හරහා ගමන් කරන විට.

ඒ හා සමානව අසත්‍යය සෑම විටම වියාජ පුද්ගලයන්ගේ මුඛයේ ආධිපත්‍යය දරන අතර ඔවුන් සෑම දිනකම දුක් විඳිති.

හුදෙක් ඔවුන්ගේ ගරීර සේදීමෙන් පසු වාඩි වී සිටින ඔවුන් පිරිසිදු ලෙස හැඳින්වේ.

මේ 'නානාක්, ඔවුන් පිරිසිදු ය, දෙවියන් වහන්සේ වාසය කරන මනස තුළ ය.

ဇယား:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਸੁਦਰ ਅਯੋਧਯਨ ਸਿਧਾ, ਸੁਦਰਾ ਮੇਨ ਵੈਧਯਨ, ਸੁਦਰ ਆਕਾਰਯਕਿਨੰਧ ਸਰਯਾ
ਅਨਿ ਅਨੰਧਯੁਰਯ;

ਕੇਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ਨਿਵਾਸ ਭਾ ਮਯੋਧਯ ਸਭਾ ਦੁਸਯ ਮਨੰਦਰਿਵਲੁ ਭੁਵਿਨੰ ਵਾਸਯ ਕਾਰਯ ਅਨਰ
ਵਿਯੰਨੀਰੰਯੁ ਸੰਦਰੰਯਨਯਕੰ ਓਦਰੰਯਨੰ ਕਾਰਯਿ.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ਭੁਵਿਨੰਯੋ ਭਾਵੁਯਨੰ ਅਨੰਨਰੰਯਨਯਧ ਆਦਰਯ ਕਾਰਯ ਨਯੁਨੰ ਈ ਗੁਨ ਭੋਯਯਿਨਯ
ਭੁਵਿਨੰ ਦੋਵਿ, ਭੁਵਿਨੰਯੋ ਮਿਨਿਯ ਆਵਿਨਯੋ ਧਰਮਾਰੰਧਯ ਭੁਵਿਨੰਧ ਅਯਿਮਿ ਵੈ.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਭੁਵਿਨੰਯੋ ਅਧਿਕਾਰਯ ਨਯਯੁਰੁ ਕਰਮਿਨੰ ਭੁਵਿਨੰ ਨਯ ਆਵਿਨਯੋਧਯ ਦੁਧਯਾ ਗਨੰਨਾ
ਅਨਰ ਭੁਵਿਨੰਯੋ ਮਨੰਦਰ ਦੁਕਿਨ ਵਿਧ ਭੁਵਿਨੰਧ ਮਰਯਯ ਅਮਨਕ ਵੈ.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੇਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ਮਭਦੁ ਵਿਯ ਧਰਮਿਯ ਵਿਧ, ਭੁਵਿਨੰਧ ਨਾਰਯਯਯੋ ਆਵਿ ਯਕੰਨਿਯ ਅਯਿਮਿ ਵੈ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਾਦਰੰਕੰ, ਧਰਮੁ ਯੁਰੁ:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਯਯੋਕੁ ਅਧਿਰੰਧਿਕਾਮ ਧਰਿਧਦੁ ਸੰਕਲੰਧਯ ਧਰਿਧਨੰਯੋ ਨਮਿ, ਸੁਦਰ ਨਾਨਕਾਮ
ਅਧਿਰੰਧਿਕਾਮਕੰ ਅਨ.

ਗੋਰੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਗਧ-ਯੋਧਾਮ ਸਭਾ ਦੁਵਿ ਵਿਧ ਧਯੁਵਿਨੰ ਅਨ.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਯੋਧਾਯ ਆਯਾਰ ਧਾਨੰਯ ਮੇਨੰ, ਕਿਯਿਵਕੰ ਭੋਯਮੁਨਿਵ ਆਵਿਨਯ.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਧਰਮੁਵਿ, ਧਰਯ ਨੁਧ ਆਵਿਯ ਅਨਰ, ਸੁਦਰ ਦੋਯਕੰਧ ਆਵਿਯ ਧਰਮਾ ਭਰਿਨ ਯਵਿਧ
ਧਨੰਵੈ.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਅਧਯੋ ਧੁਰੰਨਾਨੰਧਯਯੋ ਮੇਮ ਅਧਿਰੰਧਿਕਾਮ ਸੁਮਵਿਧਮ ਧਵਿਨਿਨ ਯਵਿਨੰ
ਅਧਿਰੰਧਿਕੁ ਭਾਵਿਯਨੰ ਅਧ ਆਰਕੰਯਾ ਵਿਨੰਯੋ ਕੋਯਯੋਦੁ?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ඕ 'නැතැත්', මෙම වියාජ විශ්වාසයන් මගින් අපිරිසිදුකම ඉවත් කළ නොහැක; එය සෝදා හරිනු ලබන්නේ අධ්‍යාත්මික ජර wisdom ආවෙන් පමණි.

ॐ १ ॥

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੇਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

මනසෙහි අපිරිසිදුකම කැදරකම වන අතර දිවේ අපිරිසිදුකම අසත්‍යයකි.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

ඇස්වල අපිරිසිදුකම නම් වෙනත් මිනිසෙකුගේ භාර්යාවකගේ සුන්දරත්වය සහ ඔහුගේ ධනය නපුරු වේනනාවෙන් බැලීමයි.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

කන්වල අපිරිසිදුකම යනු අන් අයගේ අපහාසයට සවන් දීමයි.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ඕ, නැතැත්, ලස්සන මිනිසුන් වැනි හංසයා පවා බැඳී තිරයට ගෙන යන්නේ අපද්‍රව්‍ය පිළිබඳ මෙම විශ්වාසයන් නිසාය.

ॐ १ ॥

සාලෝක්, පළමු ගුරු:

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

සියලු අපිරිසිදුකම පැමිණෙන්නේ සැකයෙන් හා ද්විත්ව භාවයට බැඳීමෙන් ය.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

උපත හා මරණය උන් වහන්සේගේ ආ command වලට යටත් වේ. දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත තුළින් අපි මේ ලෝකයට පැමිණ මෙතැනින් පිටත් වෙමු.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

දෙවියන් වහන්සේ සැමට පෝෂණය ලබා දෙන බැවින් ආහාර ගැනීම සහ පානය කිරීම පිරිසිදු ය.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

'ਨਾਨਾਕਾ', ਭਵਿੱਖੀ ਗੁਰੂਗੋਲ ਭਗਵਾਨੀਮ ਹਰਨਾ ਕਰਨਾ ਨੋਰੁ ਵਿਲਾਸਿਯਨ ਮੇਮ
ਸੰਕਲਪਿਯ ਨੇਰੁਮੀ ਗੋਨਾ ਆਨਾ, ਭਵਿੱਖੀ ਸਦਭਾ ਕੀਸਿਤੁ ਅਤਿਰਿਸ਼ਿਤੁਕਾਮਕ ਨਾਨਾ.

ਪਉੜੀ ॥

ਭਾਗੋਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੂਗੁਰੂਮਾ ਅਸ ਭਰਗੰਝਾ ਕਲ ਸੁਨੇਨੇ ਭਿਖੁ ਯੋਰੇਥ greatest ਨਮ
ਨਾਨਾਨਾਨਾ ਲੋਧ ਸਲੋਕਮੀਨੀ.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਦੇਵੀਯਨ ਵਹਾਨੇਥੇ ਅਸੁ ਗੁਰੂ ਹਉਮੀਮਿ ਹੇਨੁ ਭੁ ਵਿਹ, ਚੀਹਿ ਅਤਿ ਮੇਮ
ਗੁਣਦਰਿਮ ਦੁਕੀਮਿ ਅਮੀਭੋਭੁ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ਏਸ ਦੁਨ ਵਹਾਨੇਥੇ ਸਨੁਕੁ ਕਰਨਾ ਵਿਹ, ਮੇਮ ਗੁਣਦਰਿਮ ਅਸੇ ਮਨਥੋਧੀ
ਨੋਭੋਵੀਨੇ ਵਰਿਨਾਯ ਵੇ.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ਦੁਸਾਨੁਕਮੀਧਿ ਵੇਮੀਨੇ, ਗੁਰੂ ਅਸੇ ਮਨਸਿਨੇ ਨਾਤੁਰਾਕਮੀ ਭੁਵਨੇ ਕਰਸੀ.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

ਦੇਵੀਯਨ ਵਹਾਨੇਥੇ ਨਾਰਥੇ ਸਨੁਕੁ ਵਨਾ ਵਿਹ, ਈਵਿਨਥੇ ਸਿਯਲੁ ਵਸੇਨੁ ਲੋਨਾ ਹਨੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਾਭੋਕਾ, ਅਲਮੁ ਗੁਰੂ:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਅਲਮੁ, ਨਮਾਵਮ ਅਵਿਨੇਰ ਕਰ ਗੁਨੀਮ, ਨਿਰਾਥੇਭਯਾ ਅਮੀਭੋਭ ਭਿਖੁਗੇ ਅਤਿਰਿਸ਼ਿਤੁ
ਕਲ ਕਾਕੁਵੇ ਵਾਧੀ ਵੀ ਸੀਹੀ.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਵੇਨਾ ਕੀਸਿਵੇਕੁ ਸੰਭਰੰਝਾ ਨਾਕਲ ਅਤਿਰਿਸ਼ਿਤੁ ਆਭਾਰ ਭਿਖੁ ਭੁਰਿਥੋਧੀ ਨਾਨਾ ਆਨਾ.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਵਿਨੇਰ ਕਰਨੁ ਲਾਗੁ ਭਿਖੁ ਮੇਮ ਆਭਾਰਯ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਅਨਾਰ ਪੁਤਰੀਯ ਅਦ
ਕੀਧਿਯਕ ਕੀਧੀਮਿ ਅਹਨੇ ਹਨੀ.

මෙම පිරිසිදු ආහාරය අපිරිසිදු ස්ථානයකට (ඔහුගේ බඩට) දමනු ලැබේ, එබැවින් එවැනි පිරිසිදු ආහාර වේලක් දූෂණය කිරීමේ වරද දරන්නේ කවුද?

(බිරාන්මණයාගේම විශ්වාසයට අනුව), ධාන්ය පරිශුද්ධයි, ජලය පරිශුද්ධ ය; ගින්න සහ ලුණු ද පරිශුද්ධ ය; අස්වන දෙය වන ගිනෙල් එකතු කළ විට ආහාර පිරිසිදු හා විශුද්ධ වේ.

මෙම පිරිසිදු ආහාර පවිකාර මිනිස් සිරුර සමඟ සම්බන්ධ වූ විට, පිරිසිදු හා නිර්මල ආහාර කෙතරම් අපිරිසිදු (මිනිස් අපද්වය) බවට පත්වේ.

දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය ගැන මෙනෙහි නොකර රසවත් ආහාර අනුභව කරන පුද්ගලයෙක්,

මී 'නානක්, මෙය දැන ගන්න: එවැනි පුද්ගලයෙකු අපකීර්තියට පත්වන බව.

සාමුදායික, පළමු ගුරු:

මිනිසෙකු ස්ත්රියක තුළ පිළිසිඳ ගෙන ස්ත්රියකගෙන් උපත ලබයි; ස්ත්රියකට ඔහු විවාහ ගිවිසගෙන විවාහ වී සිටී.

කාන්තාව ඔහුගේ මිතුරා බවට පත්වේ; කාන්තාව තුළින් අනාගත පරම්පරාවන් පැමිණේ.

ඔහුගේ ස්ත්රීය මිය ගිය විට, ඔහු වෙනත් කාන්තාවක් සොයයි; අප ලෝකය සමඟ බැඳී සිටින්නේ ස්ත්රීය හරහාය.

ඉතින් ඇයි ඇයට නරක යැයි කියන්නේ? රජවරුන් ඉපදෙන්නේ කාගෙන්ද?

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਝੰਨਰਿਯ, ਝੰਨਰਿਯ ਧੁਪਨੰਥੇਯ; ਝੰਨਰਿਯ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਵਿ ਕੀਝਿਵੇਕੁ ਨਾਮਿਤ੍ਰਿ ਆਤ੍ਰਿ.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ, ਝੰਨਰਿਯਕਯੇ ਗਰਿਯਾਝਿਯ ਭਰਯਾ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਯ ਏਕੀ ਝਿਤ੍ਰਿਯਨੰਥੇ ਡੇਵਿਯਨੰਥੇ ਵਯਨੰਥੇ ਧਮਯ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਡੇਵਿਯਨੰਥੇ ਵਯਨੰਥੇਧਿ ਡਿਯਿਨੰਥੇ ਡਿਯਧਿਯ ਝੰਨਰਿਯਯਾ ਕਰਨ ਏਧਿ ਧੁਡੰਗਲਯਾ ਆਯਿਰਿਵਾਡੁ ਯਾ ਲਝਝਯਯਿ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਯੀ 'ਨਾਨਾਕ, ਏਧਿ ਯੁਯੁਯੁ ਡੇਵਿਯਨੰਥੇ ਵਯਨੰਥੇਧਿਯ ਆਧਿਕਾਰਯੁਯ ਨੁਲੁ ਗਯਰਵਯਯਨੰਥੇ ਡਿਝੰਨਿਯਨੰਥੇ ਵਿਯ ਯੁਨੁ ਯ.

ਪਉੜੀ ॥

ਧਯਰਿ:

ਸਤੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਝਯੁ ਕਯਨਯਕੁਧਿਯ ਯੇਯ ਲੋਯਕਯਯੇ ਵਿਨੰਥਵੇਯਿਯ ਆਯਿਯੁਯੁਯ ਆਤ੍ਰਿ, ਯੇਯ ਆਯੁਯੁਯੁਯੁਯ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਯ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਯਾ ਨਾਨਿ ਕਰਨੰਥ.

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

(ਆਵਝਾਨਯਯੇਡੀ), ਝਯੁ ਕਯਨਯਕੁਯ ਯੁਯਯਯੇ ਕੰਰਿਯਾਵਿਯਨੰਥੇ ਝੰਨਰਿਯਵਿਧਾਕ ਡਰਯਿ.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਯਯੇਕੁਧਿ ਝਡਯਧਿਯ ਯੇਯਲੋਵ ਡਯਯਿ ਝਿਰਿਯਧਿਯ ਨਿਯਯ ਕਰ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਯ ਨੇਵਿਨੰਥ, ਯਯੇਕੁ ਆਯਯਕਾਰਯਯਨੰਥੇ ਵਿਯਾਯ ਕਰ ਗਨ ਯੁਨੰਥਨੰਥ ਆਯਿ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਆਧਿ ਕੀਝਿਵੇਕੁ ਨਰਕ ਲੋਝ ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਯਵਿਯ ਯੁਨੁ ਆਤ੍ਰਿ ਯੇਯਵਿਯਨੰਥ ਝਯਯ ਨਰਿਕ ਨਾਮਕਲੁ ਯੁਨੁ ਯੇਯ ਝੰਨਰਿਯ wisdom ਯੇਯ ਵਵਿਯ ਕੀਯਵਾ ਨੇਰੁਯਿ ਗਨੰਥ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਝਾਯੋਕ, ਧਲਯੁ ਗੁਰੁ:

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੇਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਯੀ 'ਨਾਨਾਕ, ਝਯੁ ਵਿਧਿਯ ਰਯੇ ਲੋਝ ਕਯਾ ਕਰਨ, ਆਕਾਰੁਯਿਯ ਨਵਿਧਿ ਧਨੰਥੇਵਿ.

ਫਿਕੇ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੇਇ ॥

ਭੁਜੁ ਚਿਸਲੈਲਨੀਅ ਅਕਾਰੁਛਿਕ ਲੇਖ ਹਏਨੀਅ ਅਨਰ ਚਿਸ ਭੁਜੁਓਂ ਕੀਰੀਨੀਯ
ਭੋਭੋ ਚਨੀਓ.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥

ਅਕਾਰੁਛਿਕ ਪੁਦੰਗਲਯਾ ਅਚਕੀਰੀਨੀਯੋ ਚਨੀ ਚਨ ਅਨਰ ਭੁਜੁ ਦੇਵੀਯਨ
ਭਹਨੀਛੇਓਂ ਚੁਥਾਵੀਓਃ ਚਿਲਿਗਨੁ ਚਨਾਓਭੇ.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਅਕਾਰੁਛਿਕ ਨਾਨਾਨਾ ਚੋਢਿਯੇਕੁ ਲੇਖ ਹਏਨੀਓਭਨ ਅਨਰ ਭੁਜੁ ਚੁਓ
ਨਾਨਕਮ ਨੀਨੀਢਾਭੋ ਚੁਢੀ ਓ.

ਮਃ ੧ ॥

ਥਾਓਢੀਕ, ਚਲਉ ਗੁਰੁ:

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਓ ਲੋਕਯੇ ਅਨੁਭਵ ਚਿਓ ਵੀਯਾਛ ਪੁਦੰਗਲਯਨ ਚੋਭਾਓ ਦੇਭਨਕ ਚਿਓਨੀ,
ਨਮੁਨ ਚਿਓਨ ਚਿਓ ਭੁਜੁਓਃ ਗੋਰਵੀਯ ਨਾਨੁਰੁ ਕਰ ਗੁਨੀਓ ਚੁਓਨੀ ਵੀ ਅਨ.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

ਭਨੀਢਨਾਓ ਪੁਛਨੀਯ ਚਿਢੀਛੀਯਾ ਹਏ ਅਓ ਭੁਜੁ ਛੀਨਾਨਾਯ ਕਢ ਹਾਛੀ ਭੁਭੀ,
ਨਾਭਨ ਭੁਜੁਓਃ ਮਨਛੀਨੀ ਢੁਛੀਕਮੀ ਢੁਰੁ ਚਨਾਓ.

ਜਿਨ੍ਹੁ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਅਨੁਭਵ ਦੇਯਾਨੁਕਮੀਛਾਭ ਹਾ ਕਰੁਛਾਭ ਅਨੀ ਨਮੁਨ ਚਿਓਨੀਨ ਰਭ ਲੇਖ
ਓਭਨੀਨਾਓ ਅਨੀ ਅਯ ਓ ਲੋਕਯੇ ਗੁਛਭਨ ਪੁਦੰਗਲਯੋਃ ਯ.

ਤਿਨ੍ਹੁ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ਹਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਭੁਜੁ ਦੇਵੀਯਨ ਭਹਨੀਛੇ ਕੋਰੋਨੀ ਛੋਰੀਯੋ ਵਾਢੀ, ਚਨ ਭਹਨੀਛੇ ਦੇਛੀਨ
ਕਲੀਛਾ. ਓ' ਨਾਨਾਕ, ਦੇਵੀਯਨ ਭਹਨੀਛੇਓਂ ਚੁਥਾਵੀਓਃ, ਚੁਓ
ਕੋਭਨਕੁਓਃਮ ਗਿਛੁਓ ਚਰੀਕੀਛਾ ਕਰਨੁ ਚੁਭਨ ਅਨਰ ਚੋਢੀ ਮੁਦੰਗਲਯੋਃ ਚੋਢੀ
ਨੀਛ ਨਾਢਾ ਦੇਭਨਾਭਾ ਚੋਢੀ ਚਵੀਕਰੁਭਨੀਓ ਦੇਛੀ ਦੇ ਚਿਧੀ ਚੁਭੀ ਚੁਭੀ.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੇਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਦੇਵੀਯਨਓ ਚੋਢੀਯੋਃ ਭੁਜੁ ਚਿਨਾਛੀਛੀ, ਦੇਵੀਯਨਓ ਚੋਢੀਯੋਃ ਦੇ ਭੁਜੁ
ਅਛੀਛੀ, ਚੋਢੀਯੋਃ ਨੀਛਾਛੀਛੀ ਚਿਓਨੀ.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

ਭੁਜੁ ਨਾਮ ਚੁਛੀ ਛੀਯਾਛੀਛੀ ਹਾਢ ਚੋਭਨ ਕੀਛੀਛੀਛੀ ਮਨ ਰਢਾ ਚੋਭਾਛੀਛੀ.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਨਾਮ ਆਨੰਦਸਿੰਘ ਆਖਾਰ ਲੇਖ ਨਾਮਿ ਭੁਲੈਲਾ ਸਿੰਘ ਆਖਾਰ, ਭਉਨ੍ਹ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ
ਭਉਨ੍ਹ ਚੌਥੇ ਪੰਛਾਕਾਰ ਵੇਖੀ.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਮੇਲੁ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਕੋਠੇਭਾਇ ਆਖਿਅੰ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਵਿਨਿਸ਼੍ਚਾਰਿਓਏਭਾ ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਪੰਛਾਕਾਰਿਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ
ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਆਖਾਰ

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ, ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀਓਏ

ਪਉੜੀ ॥

ਭਉਨ੍ਹ:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ, ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਭਉਨ੍ਹ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਝਾਢ੍ਰਾਯਾ, ਦੇਵਨਾ ਗੁਰੁ ਵਿਸਿਨੈ:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੀਨਾ ਭਾਵਿਓ ਆਤਮਿ ਸਿਧਿ (ਦੇਵੀਨਾ ਵਹਨੀਐ ਭਾਗੁ ਵੇਨਾਨੇ ਕੋਠੇਯਾਧਿ
ਭੈਰੋਭ ਕੀਰੋਭ) ਭੈਰੋਭ ਕੀਰੋਭ ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਭੈ 'ਨਾਨਾਕਾ, ਭੈ ਪੁਰਖਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ (ਦੇਵੀਨਾ) ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਦੇਵੀਨਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਦੇਵੀਨਾ ਵਹਨੀਐ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਝਾਢ੍ਰਾਯਾ, ਦੇਵਨਾ ਗੁਰੁ:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਭੈ 'ਨਾਨਾਕਾ, ਭੈ ਪੁਰਖਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ ਭੈਰੋਭਿਯਾ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਪਉੜੀ ॥

ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ:

ਜਿਤੁ ਸੇਵੀਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੀਐ ॥

ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ
ਭਾਗੁਰਾਯੋ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ ਭੈਰੋਭਿਯਾਧਿ

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਅਪ ਕੀਚੀਏਨੇਂ ਨਜ਼ਰਕੇਂ ਠੋਕਾਕਲ ਯੁਕੁਯ. ਚੰਨੀ ਚੰਨੀਵਿਧਾਕ ਦੁਰਦਕੰਨਾ ਭੁਵਨੰਨੇਂ
ਥਲਕਾ ਕਲੇਯ ਯੁਕੁਯ.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਅਪਯੇਂ ਮਾਥੰਰੰ ਓਦੀਰੇਯੇਂ ਚਰਾਚੰਨਾਯਨੇਂ ਲੇਥ ਠੋਕਾਥਲੇਠਕਾਨ ਆਕਾਰਯਚ ਅਪ
ਚੰਨੀਯੇਂ ਕੰਰੰਧਾਵਿ ਕਲ ਯੁਕੁਯ.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

(ਢੇਢ ਵਧਿਨਾ ਮਿਨੀਥ ਚੰਨੀਯੇਂਦੀ), ਦੇਵੀਯਨੇਂ ਵਹਾਨੇਂਥੇਯੇਂ ਅਧਿਕਾਰਯਯ ਕੁਲ
ਅਪਚ ਯੇਯਰਵਿਯ ਯੇਯ ਦੇਵ ਚੰਮ ਕੰਰੰਧਾਵਿਨੇਂ ਅਪ ਕਲ ਯੁਕੁਯ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਥਾਢੇਯੰਕੇਂ, ਦੇਵਿਨ ਯੁਰੁ:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਥੇਥਕਯੇਕੁ ਥੇਥਵਿਯ ਕਾਰਨੇਂਥੇਂ ਨਮੀ, ਅਯੰਕਾਰ ਭਾ ਨਰੰਕ ਵਿਨਰੰਕ ਕਾਰਨ
ਅਨਰਨੁਰ,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਭੁਯਚ ਅਵਯੰਯ ਨਰਮੀ ਕਨਾ ਕਲ ਭਾਕੀ ਨਮੁਨੇਂ ਭੁਯ ਨਮ ਥੰਵਾਮੀਯਾਚ ਚੰਰਥਨੰਨ
ਠੋਕਾਵਨੁ ਆਨ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਨਮੁਨੇਂ ਭੁਯ ਰੰਯੇਂਵੇਨੇਂ ਠੋਕਾਰਵਿ ਥੇਥਵਿਯ ਕਾਰਨੇਂਥੇਂ ਨਮੀ, ਭੁਯਚ ਥੰਢਿਯਾਮੀਯੰਕੇਂ
ਲੇਥੇ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਭੀ 'ਨਾਨਾਕੇਂ, ਭੁਯ ਕੇਂਦੀ ਥੰਨਿਨ ਨਾਨਾਨੰਨਾ ਥੰਠ ਚੰਕਾਕੇਂਦੰ ਵੁਵਭੋਨਾਨੇਂ, ਭੁਯਯੇਂ
ਕੇਂਦੀਯ ਥੰਢਿਯਨ ਭਾਕੀਯ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਥਾਢੇਯੰਕੇਂ, ਦੇਵਿਨ ਯੁਰੁ:

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਠਯਥੇਥੀ ਆਨੀ ਭੀਨਾਮ ਦੇਵਕੇਂ ਮੁਯਯਯਚ ਥਾਥਾਦੀਲਿਵ ਥੇਥਥੇਂ; ਨਮਨੇਂ ਵਿਥਨੰਮ
ਕਾਕਾ ਕਾਰਨ ਵਧਿਨ ਵੀਯਾਥ ਚੰਰਕਾਯਨ ਵੀਯ ਭਾਕੀਯ.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਯਥੇਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਆਕਾਰਯੋ ਯੁਕਤੀਯਕ੍ਰਿਤ ਯਤਨਾ ਦੋਸ਼
ਨਿਰਾਸ਼, ਇਹੁ ਵਸੁ ਵਸੁਰਨਾ ਨਾਮੁ ਨੇਨਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ? (ਨਰਕ
ਕਰਿਯਾਵਨ ਕਰਿਮ ਬਹੁ ਭਾਗ ਭਰਨੀ. ੭ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਿਮ).

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਾਧਵਾਂ, ਦੋਖਨਾ ਯੁਗੁ:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਮੁ ਭੁਲੇਖਾ ਮਨੁਸ਼ਕੁ ਆਖੀ ਪੁਰੁਸ਼ਯੋਗੁ ਬਯੋਗੁ ਮਿਤਰਨਾਮੁ ਕੀਯੋ ਵਿਚਕਾਰੁ
ਸਾਰੀਯ ਨਾਮੁ.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਇਹੁ ਦੁਨਾ ਪਰਿ, ਇਹੁ ਕਰਿਯਾ ਕਰਿਯੋ; ਮਿਤ੍ਰਿ ਕੇਨੇਕੁ ਭੇਦਿਯੋ ਮੇਲਿ
ਨਾਮੁ ਅਨੁਭਵੁ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ.

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਏਕੁ ਦੋਸਕੁ ਨਾਮੁ ਦੋਸਕੁ ਅਧਿਕਾਰੀਯੋ ਕਰਿ ਯਤਨੁ ਭੁਲੇਖਾ ਦੁਨਾਮੁ ਏਕੁ
ਆਖੀ ਦੋਸੁ ਮੁਖਿ ਪਯੋਗੁ ਦੁਨਾਮੁ ਪਯੋਗੁ (ਏਕੁ ਭਾਗੁ, ਯਥੇਕਾ
ਦੋਸਕੁ ਵਸਤੁ ਭੇਦਿਯੋ ਕੇਨੇਕੁ ਭੁਲੇਖਾ ਅਨੁਭਵੁ ਭੁਲੇਖਾ ਯਥੇਕਾ
ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਬਹੁ ਦੁਨਾਮੁ ਮਨੁਸ਼ਕੁ ਭੁਲੇਖਾ ਕੇਨੇਕੁ ਪਯੋਗੁ)

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਏਕੁ ਆ command ਾਵਿ ਨਾਮੁ, ਮਾਯੋਗੁ ਬਯੋਗੁ ਕਰਿਯਾ ਕਰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਯਾਵਿ
prayer ਾਵਿ.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਭੀ ਨਾਮੁ, ਅਧਿਕਾਰੀਯੋ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ result ਯਥੇਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀਯੋ. ਦੋਸਕੁ
ਵਸਤੁ ਭੇਦਿਯੋ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ, ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਾਧਵਾਂ, ਦੋਖਨਾ ਯੁਗੁ:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਹੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਨਾਮੁ ਭੁਲੇਖਾ ਕੇਨੇਕੁ ਬਯੋਗੁ ਮਿਤਰਨਾਮੁ, ਬਹੁ ਅਧਿਕਾਰੀਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ਯੋਗੁ ਬਯੋਗੁ
ਭੁਲੇਖਾ,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਕੀਯੋ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ ਭੁਲੇਖਾ
ਭਾਗੁ ਭੁਲੇਖਾ.

සාලෝක්, දෙවන ගුරු:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

නොමේරූ පුද්ගලයෙකු රැකියාවක් කරන්නේ නම් ඔහුට එය නිවැරදිව කළ නොහැක.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

ඔහු හරි දෙයක් කළත්, ඔහු ඊළඟ දේ වැරදි කරයි.

ਪਉੜੀ ॥

ဇယား:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

සේවකයෙකු සේවය කරන අතරතුර, තම ස්වාමියාගේ කැමැත්තට කීකරු වන්නේ නම්,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ඔහුගේ ගෞරවය වැඩි වන අතර ඔහුට ද්විත්ව විෂාකයක් ලැබේ.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

නමුත් ඔහු තම ස්වාමියාට සමාන යැයි කියා සිටින්නේ නම්, ඔහු තම ස්වාමියාගේ අප්‍රසාදය උපයයි.

ਵਜਰੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਰੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ඔහු උපයාගත් වැටුප (විපාකය) පවා අහිමි වන අතර නින්දාවට මුහුණ දෙයි.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

එමනිසා, අපි සියල්ලෝම දෙවියන් වහන්සේට අත්පොළසන් දෙමු.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ඔ' නැතැත්, එය ආ command ාවි නොවේ, නමුත් මාස්ටර් සමඟ වැඩ කරන නිහතමානී යාව් prayer ාවිකි.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

සාලෝක්, දෙවන ගුරු:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੇ ਪਾਈਐ ॥

අප එය ලබා ගත්තේ අපේම උත්සාහයෙන් බව අප කියා සිටින්නේ නම් එය කුමන ආකාරයේ තැග්ගක්ද?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ॥੧॥

නානාක්, එය දෙවියන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු අපූරු තැඟ්ගයි, උන් වහන්සේ මුළුමනින්ම සතුව වන විට.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

සාලෝක්, දෙවන ගුරු:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੂ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ස්වාමියාගේ බිය පහව නොයන මෙය කුමන ආකාරයේ සේවයක්ද?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ඔ 'නැතැත්, ඔහු පමණක් ස්වාමියා (දෙවියන්) සමඟ ඒකාබද්ධ වී එක් වන සැබෑ සේවකයෙකු ලෙස හැඳින්වේ.

ਪਉੜੀ ॥

ဇယား:

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹ੍ਹੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ඔබ නානක්, දෙවියන් වහන්සේගේ සීමාවන් දැනගත නොහැක; ඔහුට අවසානයක් හෝ සීමාවක් නැත.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

ඔහු විසින්ම නිර්මාණය කරයි, පසුව ඔහුම විනාශ කරයි.

ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

සමහරු බන්ධිත සේවකයන් මෙන් වැඩ කරති, ඔවුන්ගේ බෙල්ල වටා දම්වැල් ඇති අතර සමහරු අතිශයින් පොහොසත් වන අතර ඔවුන් වේගයෙන් අශ්වයන් පදිනි.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

උන් වහන්සේම ක්රියා කරන අතර, උන් වහන්සේම ක්රියා කිරීමට අපව හේතු වේ. මා පැමිණිලි කළ යුත්තේ කාටද?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

නානාක්, මැවිල්ල නිර්මාණය කළ තැනැත්තා - ඔහුම එය බලා ගනී.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਾਢ੍ਰਾਯੰ, ਖੜਕੁ ਘੁਰੁ:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੀਸਨ ਵਹਨੀਏਂ ਮਿਨੀਏਂ ਸਿਰ੍ਹਰੁ ਨੀਰੰਮਾਣੁ ਕਰਨ ਅਨਰੁ ਚਨ ਵਹਨੀਏਂ
ਭਉਨਿਓ ਸਾਮਯ ਭਾਯੁ ਦੁਖ ਵੇਦਨਾ ਲਗਾ ਦੇਏ।

ਇਕਨ੍ਹਰੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥

ਸਮਭਰਨੀਓ ਭੁਰਭੁਰ ਨੂਹ, ਭਉ ਸਿਧੁ ਸੁਖ ਸਮਿਤਨ ਲਿਖਨ ਅਨਰੁ ਅਨਾਥ ਅਯ
ਵੇਦਨਾਵੇਨ ਦੁਖ ਵਿਧਿਓ ਸਿਧੁਵਨੁ ਅਨ

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਰੁ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਸਮਭਰੁ ਮਾਧੁ ਅਧਨੁ ਮਨ ਸੁਖੀ ਨਿਧੁ ਸਿਧਿ ਅਨਰੁ ਨਹਿ ਸਮਭਰੁ ਭਉਨੀਓ
ਭਾਰਨੀਏਂ ਲੋਧ ਭਉਨਿ ਭਾਰ ਸਿਧਿਓ ਸਿਧਿ।

ਤਿਨ੍ਹਰਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹਰੁ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਭੈ 'ਨਾਨਾਯ', ਭਉ ਨਮ ਭੈਏਂ ਨਿਰੰਮ ਭਉਨ ਅਯਓ ਭੈਏਂ ਅਲੰਕਾਰ ਕਰਏ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਾਢ੍ਰਾਯੰ, ਦੇਵਨ ਘੁਰੁ:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਭਉ ਵਿਸਿਨਿਓ ਲੋਕਯ ਨੀਰੰਮਾਣੁ ਕਰ ਵਿਲਾਸਿਨਾਯਨ ਕਰਨ ਅਨਰੁ, ਭਉ
ਵਿਸਿਨਿਓ ਚਯ ਸਿਧਿਵੇਲੋ ਨਾਮ ਭਯੈ।

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਚਯ ਨੂਹ ਭੈਏਂ ਨੀਰੰਮਾਣੁ ਕਲ ਚਨ ਵਹਨੀਏਂ ਭਉਨੀਓ ਵੀਰੰਮਯ ਭਾ
ਵਿਨਾਯ ਅਨਿਯਯ ਕਰਏ।

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਭੈ 'ਨਾਨਾਯ', ਅਧ ਮੇ ਭਉ ਕੀਸਿਓ ਭਉਏਂ ਭਉਏਂ ਕਾਧ? ਭਉ ਦੇਯਕਾਧ
ਭੈਏਂ ਭਉ ਕਰਨੀਯ ਭਉਏਂ ਯ।

ਪਉੜੀ ॥

ਭੈਏਂ:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਭੈਏਂਨੀਯਾਧਨ ਵਹਨੀਏਂ ਭੈਏਂਨੀਯਾਧਨ ਭੈਏਂਨੀਯਾਧਨ ਭਉ ਕੀਸਿਓ ਭਉਏਂ
ਭਉਏਂ।

ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਭੁਜੁ ਮੁਢ੍ਰਿਮੀਕਰੁ ਖਿਯਲੁ ਚਲੇਵਨੁ ਭਾ ਕਰੁਣਾਵਨੁ ਯ; ਭੁਜੁ ਖਿਯਲੁ ਖੀਵਨੁ
ਪੋਭਿਯੁ ਲਗਾ ਦੇਫੀ.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੇਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵਿਯਨੁ ਚਿਤਨੁ ਚਿਤਿਨੁ ਭੁਜਿਨੁ ਚੇਨੁ ਚੇਨੁ ਕਰਿਨੁ ਨਿਯਮੁ ਕਰੁ ਫੂਲਿ ਚਮ
ਕਰਿਯਾਵਨੁ ਮੁਖਿਯੁ ਚੇਨੁ ਕਰਨੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

O' ਨਾਨਾਕ, ਦੇਵਿਯਨੁ ਚਿਤਨੁ ਚੇਨੁ ਚੇਨੁ ਚਿਤਨੁ ਚੇਨੁ ਚਿਤਨੁ ਚੇਨੁ, ਚਿਤਨੁ ਚਿਤਨੁ
ਚੇਨੁ ਚਿਤਨੁ ਚੇਨੁ ਚੇਨੁ.

ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਭੁਜੁ ਕਮਲਿ ਭੀਨੁ ਦੇਵਿਯਨੁ ਕਰਨੁ.

ਅਰਦਾਸ

ယာဇ်ကောလိ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

දෙවියන් එකයි. සියලු ජයග්‍රහණ ආශ්චර්යමත් ගුරු (දෙවියන්) ගේ ය.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ගෞරවනීය කඩුව (නපුරු කරන්නන් විනාශ කරන්නාගේ ස්වරූපයෙන් සිටින දෙවියන්) අපට උපකාර කරයි!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

දසවැනි ගුරු විසින් කියවන ලද ගෞරවනීය කඩුවේ ඔබේ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਂਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

මුලින්ම කඩුව මතක තබා ගන්න (නපුරු කරන්නන් විනාශ කරන්නාගේ ස්වරූපයෙන් දෙවියන්); ඉන්පසු නානාක් (ඔහුගේ අධ්‍යාත්මික දායකත්වය මත වාසය කරන්න) සිහි කරන්න.

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ඉන්පසු ගුරු අංගදී, ගුරු අමර් දාස් සහ ගුරු රාමි දාස් සිහි කර මෙනෙහි කරන්න; ඔවුන් අපට උදව් කරයි! (ඔවුන්ගේ අධ්‍යාත්මික දායකත්වය මත රැඳී සිටින්න)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੌ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ගුරු අර්ඡන්, ගුරු හර්ගෝබින්ද් සහ ගෞරවනීය ගුරු හර් රායි සිහි කර
මෙනෙහි කරන්න. (ඔවුන්ගේ අධ්‍යාත්මික දායකත්වය මත රැඳී සිටින්න)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ගෞරවනීය ගුරු හරි ක්‍රිෂාන් සිහිපත් කර මෙනෙහි කරන්න, කාගේ බැල්ම ලැබීමෙන් සියලු වේදනාවන් පහව යයි. (ඔවුන්ගේ අධ්‍යාත්මික දායකත්වය මත වාසය කරන්න)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ගුරු තේගේ බහදූර් මනක තබා ගන්න, එවිට අධ්‍යාත්මික ධනයේ ප්‍රභවයන් නවයක් ඔබේ නිවසට ඉක්මනින් පැමිණෙනු ඇත.

SGGS ONLINE.COM

කවදා හෝ ජය වේවා; වහේ ගුරු (පුදුමාකාර දෙවියන්)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

සියලුම සික්වරුන්ගේ මනස නිහතමානීව පවතිනු ඇති අතර ඔවුන්ගේ ප්‍රඥාව උසස් වේවා; දෙවියනේ! ප්‍රඥාවේ ආරක්ෂකයා ඔබයි.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

සැබෑ පියාණෙනි, වහේ ගුරුතුමනි! ඔබ නිහතමානී අයගේ ගෞරවයයි අසරණ අයගේ බලයයි, සරණක් නැති අයගේ රැකවරණයයි, අපි ඔබ ඉදිරියේ නිහතමානීව යාච්ඤා කරන්නෙමු.....(මෙහි කරන ලද අවස්ථාව හෝ යාච්ඤාව ආදේශ කරන්න).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ඉහත යාච්ඤාව පාරායනය කිරීමේදී අපගේ වැරදි සහ අඩුපාඩු කාරුණිකව සමාව දෙන්න. කාරුණිකව සියලු දෙනාගේ අරමුණු ඉටු කරන්න.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ඔබගේ නාමය සිහිපත් කර මෙනෙහි කළ හැකි අය හමුවීමෙන් එම සැබෑ බැතිමතුන් හමුවීමට කාරුණික වන්න. දෙවියනේ! සැබෑ ගුරුන්නාන්සේ තුළින් ඔබගේ නාමය උසස් වේවා, ඔබගේ කැමැත්ත පරිදි සියල්ලෝම සමෘද්ධිමත් වෙත්වා.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

බල්සා දෙවියන්ට අයිතියි; සියලු ජයග්‍රහණය දෙවියන්ගේ ජයග්‍රහණයයි.

ආත්මයේ ගමනක් ආරම්භ කරන්න: ඔබේ ආත්මය පෝෂණය කරන්න

ඔබේ අධ්‍යාත්මික ගමන ඉහළ නැංවීමට සහ ජීවිතයේ ගැඹුරු අර්ථයක් සොයා ගැනීමට පුරුදු සොයා ගන්න.

ගමන සඳහා සික් ආගමේ මූලික මූලධර්ම තුන:

Naam Japna: දිව්‍යමය මතකය

කිරාත් කර්නි: අවංකව වැඩ කරන්න

වැන්චි චක්තා: අත් අය සමඟ බෙදාගැනීම

අධ්‍යාත්මික විමුක්තිය (මුක්ති) සහ සාධාරණ සමාජයක් කරා අපව යොමු කරන්න. ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් හි අන්තර්ගත මෙම ප්‍රතිපත්ති, සික් ජීවිතයේ පදනම සාදයි.

4 වැනි ගුරු රාම් දාස් ජීගේ දෛනික අභ්‍යාසය සඳහා වූ ප්‍රඥාව: ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් (පිටු 305-306), ඔහු සික් ජාතිකයාගේ දෛනික අධ්‍යාත්මික ගමනක් පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා දෙයි:

දවසේ 1 වන කාර්යය: ගුරුගේ සැබෑ ශ්‍රාවකයෙක් සෑම දිනකම ආරම්භ කරන්නේ ආදරයෙන් දිව්‍යමය සිහි කිරීමෙනි.

ගරීරය සහ මනස පවිත්‍ර කරන්න: වේලාසනින් නැඟිට, ස්නානය කරන්න, ඔබේ ආත්මය දිව්‍යමය අමෘතයෙන් ස්නානය කර ඇති බව දැනෙමින්, දෙවියන් වහන්සේ සිහි කිරීමෙහි ගිල්වෙන්න.

මතකය තුළින් නිදහස් වීම: ගුරුගේ ඉගැන්වීම් පිළිපැදීම සහ දිව්‍ය නාමය භක්තියෙන් සිහිපත් කිරීම ලෞකික බැඳීම් නිසා ඇති වන දුක් වේදනා සහ අභ්‍යන්තර කැළඹීම් ඉවත් කරයි.

ගායනා කරන්න සහ ආවර්ජනය කරන්න: ඔබේ දෛනික ක්‍රියාකාරකම් පුරාවට දිව්‍ය ප්‍රශංසා නොකඩවා ගායනා කර දිව්‍ය නාමය ගැන මෙනෙහි කරන්න.

සාමයේ පහනක් වන්න: සෑම හුස්මකින්ම දිව්‍ය නාමය ආදරයෙන් සිහිපත් කරන ගුරුගේ අනුගාමිකයෙකු සන්සුන් හා ප්‍රබෝධමත් ආත්මයක් බවට පත්වේ.

දිව්‍ය ප්‍රඥාව ලබාගන්න: ගුරුවරයා මෙම ගැඹුරු ප්‍රඥාව ඔහුගේ කරුණාව උපයාගත් අයට ලබා දෙයි.

අන් අයට ආස්වාදයක් ලබා දෙන්න: ගුරුත්තාත්සේ දිව්‍ය නාමය සිහිපත් කරනවා පමණක් නොව අන් අයටද එසේ කිරීමට පොළඹවන ශ්‍රාවකයාට හිස නමා ආචාර කරයි.

දුර්ලභ හා අතර්ඝ ආත්මයන්: සැබවින්ම කැප වූ පුද්ගලයන් දුර්ලභ ය, නමුත් ඔවුන් දිව්‍යමය ස්මරණය කිරීම අසංඛ්‍යාත අන් අයට අධ්‍යාත්මික වශයෙන් ප්‍රයෝජන ලබයි.

නිෂේධාත්මක බවෙන් වළකින්න: ගුරුගේ ඉගැන්වීම් නොසලකා හරින සහ අධ්‍යාත්මික අවිද්‍යාවේ චක්‍රයේ සිරවී සිටින අයගෙන් ඇත් වන්න. ඔබ ඉදිරියේ මිහිරි ලෙස කතා කරන නමුත් ඔබේ පිටුපසින් නිෂේධාත්මක බව පතුරුවන අයගෙන් පරිස්සම් වන්න.

ගමන සඳහා දර්ශනය

සික් ආගමේ දර්ශනය තර්කනය, විස්තීර්ණ බව සහ අධ්‍යාත්මික හා ද්‍රව්‍යමය ලෝකයට එහි "ප්‍රබෝධයෙන් තොරව" ප්‍රවේශය මගින් සංලක්ෂිත වේ. එහි දේවධර්මය සරල බවින් කැපී පෙනේ. සික් ආචාර ධර්ම තුළ පුද්ගලයාගේ ආත්මීය යුතුකම සහ සමාජය කෙරෙහි (සංගනය) අතර ගැටුමක් නොමැත.

වසර 500 කට පමණ පෙර ගුරු නානක් විසින් ආරම්භ කරන ලද ලාබාලතම ලෝක ආගම සික් ආගමයි. එය එක් උත්තරීතර ජීවියෙකු සහ විශ්වයේ මැවුම්කරු (වහේගුරු) පිළිබඳ විශ්වාසය අවධාරණය කරයි. එය සදාකාලික සතුව සඳහා සරල සෘජු මාර්ගයක් ලබා දෙන අතර ආදරය සහ විශ්වීය සහෝදරත්වයේ පණිවිඩයක් පතුරුවයි. සික් දහම දැඩි ලෙස ඒකදේවවාදී ඇදහිල්ලක් වන අතර කාලය හෝ අවකාශයේ සීමාවන්ට යටත් නොවන එකම තැනැත්තා දෙවියන් ලෙස පිළිගනී. සික් ආගම විශ්වාස කරන්නේ මැවුම්කරු, පෝෂක, විනාශ කරන්නා සහ මනුෂ්‍ය ස්වරූපයක් නොගන්නා එකම දෙවියෙකු සිටින බවයි. සික් ආගමේ අවතාර වාදයට තැනක් නැත. එය දෙවි දේවතාවුන්ට සහ වෙනත් දෙවිවරුන්ට කිසිදු වටිනාකමක් නොදක්වයි.

සික් ආගමේ ආචාර ධර්ම සහ ආගම එකට ගමන් කරයි. අධ්‍යාත්මික දියුණුව කරා පිය නැගීමට යමෙකු එදිනෙදා ජීවිතයේදී සදාචාරාත්මක ගුණාංග ඇති කර ගත යුතු අතර ගුණධර්ම ප්‍රගුණ කළ යුතුය. අවංකකම, දයානුකම්පාව, ත්‍යාගශීලී බව, ඉවසීම සහ නිහතමානිකම වැනි ගුණාංග ගොඩනගා ගත හැක්කේ උත්සාහයෙන් සහ නොපසුබට උත්සාහයෙන් පමණි. අපේ ලොකු ගුරුවරුන්ගේ ජීවිත මේ දිශාවට ආශ්වාදයක්. සික් ආගමේ උගන්වන්නේ මිනිස් ජීවිතයේ ඉලක්කය වන්නේ උපත සහ මරණය යන චක්‍රය බිඳ දමා දෙවියන් වහන්සේ සමඟ ඒකාබද්ධ වීමයි. ගුරුවරයාගේ ඉගැන්වීම් අනුගමනය කිරීමෙන්, ශුද්ධ නාමය (නාම්) මෙනෙහි කිරීම සහ සේවා සහ පුණ්‍ය ක්‍රියාවන් ඉටු කිරීමෙන් මෙය සාක්ෂාත් කරගත හැකිය.

Naam Marg දෙවියන් වහන්සේ සිහිපත් කිරීම සඳහා දෛනික භක්තිය අවධාරණය කරයි. කම් (ආශාව), ක්‍රෝද් (කෝපය), ලෝභ (තණ්හාව), මෝහ් (ලෝකික බැඳීම) සහ අහංකාර් (උඩඟු) යන හැඟීම් පහ පාලනය කර ගත යුතුය. සංගමය නිරාහාරව සිටීම සහ වන්දනා කිරීම, නිමිති සහ කප්පාදු වැනි චාරිත්‍ර චාරිත්‍ර සහ සාමාන්‍ය පිළිවෙත් සික් ආගම තුළ ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ. මිනිස් ජීවිතයේ පරමාර්ථය වන්නේ දෙවියන් වහන්සේ සමඟ ඒකාබද්ධ වීම වන අතර ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ්ගේ ඉගැන්වීම් අනුගමනය කිරීමෙන් මෙය ඉටු වේ. සික් ආගම භග්නි මාර්ග හෝ භක්තියේ මාර්ගය අවධාරණය කරයි. කෙසේ වෙතත්, එය Gian Marg (දැනුමේ මාර්ගය) සහ

Karam Marg (ක්‍රියාකාරී මාවත) වල වැදගත්කම හඳුනා ගනී. අධ්‍යාත්මික ඉලක්කය කරා ළඟාවීම සඳහා දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව උපයා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය මත එය විශාලතම අවධාරණය කරයි.

සික් ආගම නවීන, තාර්කික සහ ප්‍රායෝගික ආගමකි. සාමාන්‍ය පවුල් ජීවිතය (Grahast) ගැලවීම සඳහා බාධාවක් නොවන බව එය විශ්වාස කරයි. ගැලවීම සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා බ්‍රහ්මචර්යාව හෝ ලෝකය අත්හැරීම අවශ්‍ය නොවේ. ලෞකික රෝග, පෙළඹවීම් මධ්‍යයේ වෙන්ව ජීවත් විය හැකිය. බැතිමතෙකු ලෝකයේ ජීවත් විය යුතු අතර සුපුරුදු ආතතියෙන් හා කැලඹිලිවලින් ඔළුව තබා ගත යුතුය. ඔහු විඳිවත් සොල්දාදුවෙකු විය යුතු අතර දෙවියන් වහන්සේ සඳහා සාන්තුවරයෙකු විය යුතුය.

සික් දහම විශ්වීය සහ "ලෞකික ආගමක්" වන අතර එමඟින් කුලය, ආගම, ජාතිය හෝ ලිංගිකත්වය මත පදනම් වූ සියලු වෙනස්කම් ප්‍රතික්ෂේප කරයි. දෙවියන් වහන්සේගේ ඇස් හමුවේ සියලු මිනිසුන් සමාන බව එය විශ්වාස කරයි. ගුරුවරු කාන්තාවන්ගේ සමානාත්මතාවය ගැන අවධාරණය කළ අතර ගැහැණු ළදරු ඝාතනය සහ සති (වැන්දඹුවන් පිළිස්සීම) පිළිවෙත ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔවුන් වැන්දඹුව නැවත විවාහ කිරීම සක්‍රීයව ප්‍රචාරය කළ අතර පර්දා ක්‍රමය (වැස්ම පැළඳ සිටින කාන්තාවන්) ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔහු කෙරෙහි සිත යොමු කර තබා ගැනීමට නම්, ශුද්ධ නාමය (නාම්) මෙතෙහි කළ යුතු අතර, සේවා සහ පුණ්‍ය ක්‍රියාවන් කළ යුතුය. යාවකයෙන් හෝ වංක ක්‍රමවලින් නොව අවංක වැඩවලින් (කිරාත් කර්ණා) තම ජීවනෝපාය උපයා ගැනීම ගෞරවනීය ලෙස සැලකේ. වැන්ඩ් චක්තා, අත් අය සමඟ බෙදා ගැනීම ද සමාජ වගකීමකි. පුද්ගලයා Daswandh (ඔහුගේ ඉපැයීම් වලින් 10%) හරහා අවශ්‍යතා ඇති අයට උපකාර කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ. සේවා, ප්‍රජා සේවය ද සික් ආගමේ අනිවාර්ය අංගයකි. සෑම ගුරුද්වාරයකම ඇති නොමිලේ ප්‍රජා කුස්සිය (ලන්ගාර්) මෙම ප්‍රජා සේවයේ එක් ප්‍රකාශනයකි.

සික් ආගම ශුභවාදය සහ බලාපොරොත්තුව වෙනුවෙන් පෙනී සිටී. එය අශුභවාදී දෘෂ්ටිවාදය පිළිගන්නේ නැත.මේ ජීවිතයට අරමුණක් සහ ඉලක්කයක් ඇති බව ගුරුවරු විශ්වාස කළහ. එය ස්වයං සහ දෙවියන් අවබෝධ කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලබා දෙයි. එපමණක්ද නොව, මිනිසා තමාගේම කේරියාවන්ට වගකිව යුතුය. ඔහුගේ කේරියාවන්ගේ ජරනිඵලවලින් ඔහුට ජරනිශක්තිය ලබා ගත නොහැක. එබැවින් ඔහු කරන දෙයෙහිදී ඉතා සුපරීක්ෂාකාරී විය යුතුය.

සික් ලියවිල්ල, ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ්, සදාකාලික ගුරු ය. ශුද්ධ වූ ග්‍රන්ථයට ආගමික නායකයකුගේ තත්ත්වය ලබා දී ඇති එකම ආගම මෙයයි. සික් ආගමේ ජීවමාන මිනිස් ගුරුවරයෙකුට (දෙධාරි) තැනක් නොමැත.

කාන්තාවන්ගේ භූමිකාව

කාන්තාවන්ට පිරිමින්ට සමාන ආත්මයක් ඇති බවත් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාත්මිකත්වය වර්ධනය කිරීමට සමාන අයිතියක් ඇති බවත් සික් දහමේ මූලධර්මවල සඳහන් වේ. ඔවුන්ට ආගමික සභාවන්ට නායකත්වය දීමට, අඛණ්ඩ මාර්ගයට (ශුද්ධ වූ ශුද්ධ ලියවිල්ල අඛණ්ඩව පාරායනය කිරීමට), කීර්තාත් කිරීමට (සභාවේ ගීතිකා ගායනා කිරීමට), ග්‍රන්තිස් (පූජකයන්) ලෙස වැඩ කිරීමට හැකිය. ඔවුන්ට සියලුම ආගමික, සංස්කෘතික, සමාජීය සහ ලෞකික ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගී විය හැකිය. පිරිමින්ට සහ කාන්තාවන්ට සමානාත්මතාවය ලබා දුන් පළමු ප්‍රධාන ලෝක ආගම සික් ආගමයි. ගුරු නානක්, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ සමානාත්මතාවය දේශනා කළ අතර, ඔහුගෙන් පසු බලයට පත් වූ ගුරුවරු සික් නමස්කාරයේ සහ ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම්වල පූර්ණ සහභාගීත්වය ලබා ගැනීමට කාන්තාවන් දිරිමත් කළහ.

ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"කාන්තාවන් සහ පිරිමින්, සියල්ලන් මවා ඇත්තේ දෙවියන් වහන්සේ විසිනි. මේ සියල්ල දෙවියන්ගේ සෙල්ලමකි. නානාක් පවසයි, ඔබගේ සියලු මැවිල්ල යහපත් හා ශුද්ධ ය" -SGGS p.304

පිරිමින්ට සේවය, භක්තිය, පරිත්‍යාගය සහ නිර්භීතකම තුළ කාන්තාවන් සමාන ලෙස නිරූපණය කරන කාන්තාවන්ගේ භූමිකාව සික් ඉතිහාසය වාර්තා කර ඇත. කාන්තාවන්ගේ සදාචාර ගරුත්වය, සේවය සහ ආත්ම පරිත්‍යාගය පිළිබඳ බොහෝ උදාහරණ සික් සම්ප්‍රදාය තුළ ලියා ඇත.

සික් ආගමට අනුව පිරිමි සහ ගැහැණු එකම කාසියක දෙපැත්තකි. පුරුෂයා ස්ත්‍රියගෙන් උපත ලබන අතර ස්ත්‍රිය පුරුෂයාගේ බීජයෙන් උපත ලබන අන්තර් සම්බන්ධතා සහ අන්තර් රදා පැවැත්මේ ක්‍රමය තුළ. සික් ආගමට අනුව පිරිමියෙකුට ගැහැනියක් නොමැතිව තම ජීවිතය තුළ සුරක්ෂිතභාවයක් සහ සම්පූර්ණ බවක් දැනිය නොහැකි අතර, පිරිමියෙකුගේ සාර්ථකත්වය ඔහු සමඟ තම ජීවිතය බෙදාගන්නා කාන්තාවගේ ආදරය සහ සහයෝගය හා සම්බන්ධ වේ. ගුරු නානක් මෙසේ පැවසීය.

"[එය] තරඟය දිගටම පවත්වා ගෙන යන කාන්තාවක්" සහ "ස්ත්‍රියගෙන් නායකයින් සහ රජවරුන් උපත ලබන විට, ස්ත්‍රිය ශාපයට හා හෙළා දැකීමට ලක් වූවා යැයි අප නොසැලකිය යුතුය." SGGS පිටුව 473.

ගැලවීම: මතු කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම් ආගමක් කාන්තාවන්ට ගැලවීම සාක්ෂාත් කර ගැනීමට හැකි බව සලකනවාද, මෙහි දෙවියන්ව අවබෝධ කර ගැනීම හෝ ඉහළම අධ්‍යාත්මික ක්ෂේත්‍රය ලෙස සලකනවාද යන්නයි. ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"සියලු ජීවීන් තුළ ස්වාමීන් වහන්සේ පැතිරී ඇත, ස්වාමීන් වහන්සේ සෑම ආකාරයකම පිරිමි සහ ගැහැණු" (ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ්, පි.605).

ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ්ගේ ඉහත ප්‍රකාශයෙන්, දෙවියන්ගේ ආලෝකය ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයටම සමානව පවතී. එබැවින් ගුරුවරයාගේ ඉගැන්වීම් පිළිපැදීමෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයටම එක හා සමානව ගැලවීම ලබාගත හැක. බොහෝ ආගම්වල, ස්ත්‍රීයන් පුරුෂයාගේ අධ්‍යාත්මිකත්වයට බාධාවක් ලෙස සලකනු ලැබේ, නමුත් සික් ආගමේ නොවේ. ගුරුවරයා මෙය ප්‍රතික්ෂේප කරයි. 'සික් දහම පිළිබඳ වත්මන් සිතුවිලි' හි ඇලිස් බසාර්ක් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"පළමු ගුරුවරයා ස්ත්‍රීය පුරුෂයා හා සම තැන තැබුවේය...ස්ත්‍රීය පුරුෂයාට බාධාවක් නොවීය, නමුත් දෙවියන් වහන්සේට සේවය කිරීමේ සහ ගැලවීම සෙවීමේ හවුල්කාරියක් විය".

විවාහය: ගුරු නානාක් විසින් ගෘහස්තව නිර්දේශ කරන ලදී—ගෘහස්ථ ජීවිතය, බ්‍රහ්මචරියාව සහ අන්හැරීම වෙනුවට, ස්වාමිපුරුෂයා සහ භාර්යාව සමාන හවුල්කරුවන් වූ අතර විශ්වාසවන්තභාවය දෙදෙනාටම නියම කරන ලදී. පූජනීය වාක්‍යවල ගෘහස්ථ සතුට ප්‍රේමණීය පරමාදර්ශයක් ලෙස ඉදිරිපත් කර ඇති අතර විවාහය දිව්‍යමය ප්‍රේමය ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ධාවන රූපකයක් සපයයි. මුල් සික් ආගමේ කවියෙකු සහ සික් ධර්මයේ බලයලත් පරිවර්තකයෙකු වන භායි ගුර්දාස් කාන්තාවන්ට ඉහළ ගෞරවයක් දක්වයි. ඔහු මෙසේ කියයි.

"ස්ත්‍රීයක්, තම දෙමාපියන්ගේ නිවසේ ප්‍රියතමය, ඇගේ පියාට සහ මවට බොහෝ සෙයින් ආදරය කරයි, ඇගේ නැන්දම්මාගේ නිවසේ, ඇය පවුලේ කණුව, එහි වාසනාවේ සහතිකය ... අධ්‍යාත්මික ප්‍රඥාව බෙදා ගැනීම. සහ බුද්ධත්වය සහ උතුම් ගුණාංග සහිත, කාන්තාවක්, පිරිමියාගේ අනෙක් භාගය, ඔහුව විමුක්තියේ දොරකඩට ගෙන යයි." (වාරන්, වී.16)

අඳුම් පැළඳුම් සඳහා ඇති සීමාවන්: කාන්තාවන්ට වැස්ම නොඇඳීමට අවශ්‍ය කිරීමට අමතරව, සික් ආගම අඳුම් පැළඳුම් කේතය සම්බන්ධයෙන් සරල නමුත් ඉතා වැදගත් ප්‍රකාශයක් කරයි. මෙය ලිංග භේදයකින් තොරව සියලුම සික් ජාතිකයින්ට අදාළ වේ. ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"ශරීරය අපහසුතාවයට පත්වන සහ නපුරු සිතුවිලි වලින් පිරී ඇති අයුම් ඇඳීමෙන් වළකින්න." SGGs, පිටුව 16

මේ අනුව, නපුරු සිතුවිලි වලින් මනස පුරවන්නේ කුමන ආකාරයේ අයුම්ද යන්න සහ ඒවායින් වැළකිය යුතු බව සික්වරුන් වටහා ගනු ඇත. සික් කාන්තාවන් කිරිපාන් (කඩුව) සහ වෙනත් අය සමඟ තමන්ව ආරක්ෂා කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වේ, මෙය කාන්තාවන්ට සුවිශේෂී වේ, මන්ද එය ඉතිහාසයේ පළමු වතාවට කාන්තාවන් තමන්ව ආරක්ෂා කර ගැනීමට අපේක්ෂා කළ අතර ඔවුන් ශාරීරික ආරක්ෂාව සඳහා පිරිමින් මන යැපෙන්නේ නැත.

SGGS උපුටා දැක්වීම්::"පොළොවේ සහ අහසේ, මම තත්පරයක් නොදකිමි. සියලු ස්ත්‍රීන් හා පුරුෂයන් අතර උන්වහන්සේගේ ආලෝකය බබළයි. " Sggs Page 223. ගැහැනියගෙන් පිරිමියා උපදියි, ගැහැනිය තුලින් පිරිමියා පිළිසිදු ගනී, ගැහැනියක ඔහු විවාහ ගිවිසගෙන විවාහකයි. ගැහැනිය ඔහුගේ මිතුරිය වෙයි, ගැහැනිය හරහා අනාගත පරපුර පැමිණේ. ඔහුගේ ගැහැණිය මිය ගිය විට ඔහු වෙනත් ගැහැණියක් සොයයි. ස්ත්‍රීයට ඔහු බැඳී සිටින්නේ ඇයි?

දැවැද්ද සම්බන්ධයෙන්: "මගේ ස්වාමිනි, මගේ මංගල තැග්ග සහ දැවැද්ද ලෙස ඔබගේ නම මට දෙන්න." ශ්‍රී ගුරු රාම් දාස් ජී, පිටුව 78, ඡේදය 18 SGGs

පර්දා පිළිවෙත සම්බන්ධයෙන්: "ඉන්න, ඉන්න, ලේලි - ඔබේ මුහුණ වැස්මකින් වසා නොගන්න. අවසානයේදී, මෙය ඔබට කටුවකින් අඩක්වත් ගෙන එන්නේ නැත. ඔබට පෙර සිටි තැනැත්තා ඇගේ මුහුණ වසාගෙන සිටියේය. ඇගේ අභිපාරේ නොයන්න, ඔබේ මුහුණ වැසීමේ එකම පින් නම්, "මොනතරම් උතුම් මනාලියක්ද පැමිණ තිබේද?" දෙවියන්ගේ ප්‍රශංසා -P 484, SGGs

කාන්තාවන් සහ ඇත්ත වශයෙන්ම සියලුම ආත්මයන් අධ්‍යාත්මික ජීවිතයක් ගත කිරීමට දැඩි ලෙස දිරිමත් කරන ලදී: "මගේ ආදරණීය සහෝදරයනි සහ ආධ්‍යාත්මික සගයන්, එන්න; ඔබේ වැලඳගැනීමෙන් මා වැළඳගන්න. අපි එකට එකතු වී අපගේ සර්වබලධාරී ස්වාමිපුරුෂයාගේ කථා කියමු." -ගුරු නානක් , පිටුව 17, SGGs.

"මිත්‍රය, අනෙක් සියලුම අයුම් පැළඳුම් සතුව සුන් කරයි, අත් පා වලට ඇඳීම වධයකි, නරක සිතුවිලි වලින් මනස පිරී යයි" -SGGS පිටුව 16

සමාන තත්ත්වය: පුරුෂයන් හා ස්ත්‍රීන් අතර සමාන තත්ත්වය සහතික කිරීම සඳහා, ගුරුවරුන් ආරම්භය, උපදෙස් දීම හෝ සංගවි (ගුද්ධ සහයෝගීතාව) සහ පංගන් (එකට කැම) ක්‍රියාකාරකම්වල දී ස්ත්‍රී පුරුෂ භේදයක් නොදැක්වීය. සරුප් දාස් හල්ලාට අනුව, මහිම ප්‍රකාශ, ගුරු අමර් දාස් කාන්තාවන් විසින් වැස්ම භාවිතා කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළේය. ඔහු ශ්‍රාවකයින් තුළ සමහර ප්‍රජාවන් අධීක්ෂණය කිරීමට කාන්තාවන්ට පවරා සති වාර්තයට එරෙහිව දේශනා කළේය. මාතා ගුජර් මායි භාගෝ, මාතා සුන්දර්, රාණි සාහිබ් කෞර්, රාණි සදා කෞර් සහ මහාරාණි ජින්ද් කෞර් වැනි කාන්තාවන් කිහිප දෙනෙකුගේ නම් සික් ඉතිහාසය වාර්තා කරයි.

අධ්‍යාපනය: සික් ආගමේ අධ්‍යාපනය ඉතා වැදගත් ලෙස සැලකේ. එය ඕනෑම කෙනෙකුගේ සාර්ථකත්වයට යතුවයි. එය පුද්ගල සංවර්ධනයේ ක්‍රියාවලියක් වන අතර ගුරු 3 වැන්න පාසල් රාශියක් පිහිටුවීමට හේතුවයි. ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ් මෙසේ සඳහන් කරයි.

"සියලු දිව්‍යමය දැනුම සහ මෙනෙහි කිරීම් ගුරුවරයා හරහා ලබා ගනී" (ගුරු ග්‍රන්ත සාහිබ්, p.831).

සෑම අධ්‍යාපනය අත්‍යවශ්‍ය වන අතර සෑම කෙනෙකුම තමන්ට හැකි උපරිමය වීමට කටයුතු කළ යුතුය. 3 වන ගුරු විසින් එවන ලද සික් මිෂනාරිවරුන්ගෙන් පනස් දෙනෙකු කාන්තාවන් විය. 'සික් කාන්තාවන්ගේ භූමිකාව සහ තත්ත්වය' හි ආචාර්ය මොහින්දර් කෞර් ගිල් මෙසේ ලියයි, "කාන්තාවන් විසින් පිළිගන්නා තුරු කිසිම ඉගැන්වීමක් මුල් බැස ගත නොහැකි බව ගුරු අමර් දාස්ට ඒත්තු ගියේය".

දෘශ්‍ය වන්න

ටර්බන් යනු සික් ජාතිකයෙකුගේ වෙන් කළ නොහැකි කොටසකි. ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1500 පමණ සිට සහ සික් ආගමේ නිර්මාතෘ ගුරු නානක්ගේ කාලයේ සිට, සික් ජාතිකයන් නිස්වැසුම් පැළඳ සිටියහ.

ටර්බන් හෝ "පැග්රි" බොහෝ විට "පග්" හෝ "ඩස්ටාර්" ලෙස කෙටි කර ඇත්තේ එකම ලිපිය සඳහා විවිධ උපහාෂාවෙන් වෙනස් වචන වේ. මේ සියලු වචනවලින් කියැවෙන්නේ ගැහැනු පිරිමි දෙපාර්ශ්වයම නිස වැසීමට අදින ඇඳුමයි. එය නිස වටා ඇති දිගු ස්කාෆ් වැනි තනි රෙදි කැබලිලකින් හෝ සමහර විට අභ්‍යන්තර "නොෂ්පිය" හෝ පැටිකා වලින් සමන්විත නිස් වැස්මකි. සාම්ප්‍රදායිකව ඉන්දියාවේ, නිස්වැස්ම පැළඳ සිටියේ සමාජයේ උසස් තරාතිරමේ පිරිමින් පමණි; පහත් තත්ත්වයේ හෝ පහත් කුලවල පිරිමින්ට නිස්වැස්මක් ඇඳීමට අවසර නැත.

නොකෙරුණු නිසකෙස් තබා ගැනීම ගුරු ගෝබින්ද් සිං විසින් K's පහෙන් එකක් හෝ විශ්වාස ලිපි පහෙන් එකක් ලෙස නියම කර ඇතත්, එය 1469 දී Sikhi ආරම්භයේ සිටම දිගු කාලයක් තිස්සේ Sikhism සමඟ සම්පව සම්බන්ධ වී ඇත. Sikhism යනු ලෝකයේ එකම ආගමයි. සියලුම වැඩිහිටි පිරිමින් සඳහා නිස්වැසුම් පැළඳීම අනිවාර්ය වේ. බටහිර රටවල නිස්වැසුම් පැළඳ සිටින බහුතරයක් දෙනා සික් ජාතිකයන් ය. සික් පග්ඩි දස්ටාර් ලෙසද හැඳින්වේ. 'දස්ටාර්' යනු පරිසියානු වචනයකි. එහි තේරුම 'දෙවියන් වහන්සේගේ හස්තය' යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ඔහුගේ ආශීර්වාදයයි.

සික් ජාතිකයන් ඔවුන්ගේ බොහෝ සහ සුවිශේෂී නිස්වැසුම් සඳහා ප්‍රසිද්ධය. සාම්ප්‍රදායිකව, නිස්වැස්ම ගෞරවනීය බව නියෝජනය කරන අතර, එය බොහෝ කලක සිට වංශවත් අය සඳහා පමණක් වෙන් වූ භාණ්ඩයක් විය. ඉන්දියාවේ මෝගල් ආධිපත්‍යයේ දී මුස්ලිම්වරුන්ට පමණක් නිස්වැසුම් පැළඳීමට අවසර ලැබුණි. සියලුම මුස්ලිම් නොවන අයට එකක් ඇඳීම දැඩි ලෙස තහනම් කර ඇත.

ගුරු ගෝබින්ද් සිං, මෝගල්වරුන්ගේ මෙම උල්ලංඝනය නොතකා ඔහුගේ සියලු සික්වරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටියේ නිස්වැස්ම පැළඳ සිටින ලෙසයි. ඔහු තම බල්සා අනුගාමිකයින් සඳහා ප්‍රස්ථාරගත කර ඇති උසස් සදාචාර ප්‍රමිතීන් පිළිගැනීම සඳහා මෙය පැළඳිය යුතු විය. ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ ඔහුගේ බල්සාව වෙනස් වීමට සහ "ලෝකයේ සෙසු කොටස් වලින් කැපී පෙනීමට" අධිෂ්ඨාන කර ගැනීමටයි. ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ ඔවුන් සික් ගුරුවරුන් විසින් නියම කරන ලද අද්විතීය මාර්ගය අනුගමනය කිරීමයි. මේ අනුව, ගුරුවරයා අදහස් කළ පරිදි, නිස්වැසුම් පැළඳ සිටි සික් ජාතිකයෙක් සෑම විටම

සමූහයාගෙන් කැපී පෙනේ; මක්නිසාද යත් ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ ඔහුගේ 'සාන්තු සොල්දාදුවන්' පහසුවෙන් හඳුනාගත හැකි පමණක් නොව, පහසුවෙන් සොයා ගැනීමටත් ය.

සික් ජාතික පුරුෂයෙකු හෝ ස්ත්‍රියක් නිස්වැසුම් පැළඳ සිටින විට, එම නිස්වැස්ම හුදෙක් රෙදි පටියක් වීම නතර වේ. මක්නිසාද යත් එය සික්ගේ නිස සමඟ එක හා සමාන වේ. නිස්වැස්ම මෙන්ම සික් ජාතිකයන් විසින් පැළඳ සිටින අනෙකුත් ඇඳහිලි ලිපි හතරට අනිවිශාල අධ්‍යාත්මික හා ලෞකික වැදගත්කමක් ඇත. නිස්වැස්මක් පැළඳීම හා සම්බන්ධ සංකේතවාදයන් බොහෝ ය - පරමාධිපත්‍යය, කැපවීම, ආත්ම ගෞරවය, දෛර්යය සහ භක්තිවන්තකම, නමුත්!, සික්වරු නිස්වැසුම් පැළඳීමට ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ - ඔවුන්ගේ ආදරය, කීකරුකම සහ නිර්මාතෘවරයාට ඇති ගෞරවය පෙන්වීමයි. බල්සා ගුරු ගෝබින්ද් සිං.

ඉහත උද්දීපනය වූ වචන වෙනත් දෙයකින් ප්‍රතිස්ථාපනය කළ යුතුය. 'හේතු' විය හැක

"තුඩුව අපගේ ගුරුවරයාගේ නැග්ගයි. අපගේම උසස් විඥානය සඳහා කැපවීමේ සිංහාසනය මත නිදගෙන සිටින සිං සහ කෞර්වරුන් ලෙස අප කිරුළ පළඳින ආකාරය එයයි. පිරිමින්ට සහ කාන්තාවන්ට, මෙම ව්‍යාපෘති අනන්‍යතාවය රාජකීයත්වය, කරුණාව සහ සුවිශේෂත්වය ප්‍රකාශ කරයි. අපි අනන්තයේ ප්‍රතිරූපය තුළ ජීවත් වන බවත්, සියලු දෙනාටම සේවය කිරීමට කැපවී සිටින බවත්, ඔබ ඔබේ නිස්වැස්ම බැඳගෙන කැපී පෙනෙන ලෙස පෙනී සිටීමට තීරණය කරන විට, එය අන් අයට සංඥාවක් වේ බිලියන හයක ජනතාවගෙන් කැපී පෙනෙන පුද්ගලයා එය විශිෂ්ටතම ක්‍රියාවකි.

නිහනමානිකම ඔබේ ගමනේ මූලික හරය

නිහනමානිකම සික් ආගමේ වැදගත් අංගයකි. මෙයට අනුව, සික්වරුන් දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි නිහනමානීව නිස නැමිය යුතුය. නිහනමානිකම හෝ නිම්රතා යනු පන්ජාබි භාෂාවෙන් සමීපව සම්බන්ධ වචන වේ. නිම්රතා යනු ගුර්ලානි තුළ ප්‍රබල ලෙස ප්‍රවර්ධනය කරන ගුණයකි. මෙම පන්ජාබි වචනයේ පරිවර්තනය "නිහනමානිකම", "ප්‍රසාදය" හෝ "නිහනමානිකම" යන්නයි. යමෙකුට වඩා තමා හොඳ හෝ වැදගත් ය යන සිතිවිල්ලෙන් මනස නොසැලී සිටින අයෙකි.

ගැටළු කලාපය - ඉහත නිවැරදි වාක්‍යයක් නොවේ

මෙය සියලු මිනිසුන්ට පෝෂණය කළ යුතු වැදගත් ගුණාංගයක් වන අතර එය සික්ගේ මනසෙහි අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වන අතර මෙම ගුණාංගය සෑම විටම සික් සමඟ සිටිය යුතුය. සික් අවි ගබඩාවේ ඇති අනෙකුත් ගුණාංග හතර නම්:

සත්යය (සෞන්දර්‍යය), තෘප්තිය (සන්තෝෂය), අනුකම්පාව (දයා) සහ ආදරය (ප්‍රියාව).

මෙම ගුණාංග පහ සික් ජාතිකයෙකුට අත්‍යවශ්‍ය වන අතර මෙම ගුණධර්ම ඇති කර ගැනීමටත් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පෞරුෂයේ කොටසක් බවට පත් කර ගැනීමටත් භාවනා කිරීම සහ ගුර්ලානි කියවීම ඔවුන්ගේ යුතුකමකි.

ගුර්ලානි අපට පවසන දේ:

"නිහනමානිකමේ එලය බුද්ධිමය සාමය සහ සතුටයි. නිහනමානීව ඔවුන් දෙවියන් වහන්සේ ගැන මෙනෙහි කරයි, විශිෂ්ටත්වයේ නිධානය, දෙවියන් වහන්සේ ගැන දැනුවත් සත්වයා නිහනමානීව ගිලී ඇත, නිහනමානී නිහනමානිකමකින් දයානුකම්පිතව ආශීර්වාද කරන ලද හදවතක් ඇත. සික් දහම නිහනමානිකම අයැදීමක් ලෙස සලකයි. දෙවියන් ඉදිරියේ පාත්‍රය"

ගුරු නානක්, සික් ආගමේ පළමු ගුරු:

"ඔබේ මනසෙහි ආදරයෙන් හා නිහනමානීව සවන් දීම සහ විශ්වාස කිරීම පූජනීය සිද්ධස්ථානයේ ගැඹුරින් නාමයෙන් ඔබට පිරිසිදු කරන්න." - SGGS පිටුව 4.

"තෘප්තිය ඔබේ කන් වළලු කර ගන්න, නිහතමානීව ඔබේ යාවක බඳුනක් කර ගන්න, සහ භාවනාව ඔබේ ශරීරයට යොදන අළු."-SGGS පිටුව 6.

"නිහතමානීත්වයේ ක්ෂේත්‍රය තුළ, වචනය සුන්දරත්වයයි. අසමසම සුන්දරත්වයේ ස්වරූපයන් එහි හැඩගස්වා ඇත." SGGS පිටුව 8.

"නිහතමානිකම, නිහතමානිකම සහ අවබෝධාත්මක අවබෝධය මගේ නැන්දම්මා සහ මාමණ්ඩියයි" -SGGS පිටුව 152.

අධ්‍යක්ෂිකත්වය කර්‍යයන ගමන

ගුරු ග්‍රන්ත සහිබ් යනු සදකලික ජීවමන ගුරුවරයෙකි, සික් ගුරුවරුන්ගේ, හින්දු සහ මුස්ලිම් සත්තුවරයන්ගේ කඩ්‍යමය සංයුතියකි. සම්පදනය දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන් හරහාමුළු මිනිස් සංහතියටම දුන් තඟ්ගකි. ගුරු ග්‍රන්ත සහිබ්හි දර්ශනය වන්නේ කිසිම ආකර්‍යක පිඩවකින් තොරව දිව්‍ය යුක්තිය මත පදනම් වූ සමජයක් ගන ය. ග්‍රන්ථය හින්දු ආගමේ සහ ඉස්ලම් දහමේ ලියවිලි පිළිගෙන ගරු කරන අතරම, මෙම ආගම් දෙකෙන්ම සද්‍රව්‍යත්මක සංහිදියකින් එයින් අදහස් නෙතවී. ගුරු ග්‍රන්ත් සහිබ් හි කන්තනත්තට පිරිමින්ට සමන භූමිකවත් සමගින් ඉහළ ගෙණවයක් ලබේ. කන්තනත්තට පිරිමින්ට හාසමන ආත්මයන් ඇති අතර විමුක්තිය සක්ෂන් කර ගනීමේ සමන අවස්ථවත් සමග ඔවුන්ගේ අධ්‍යක්ෂිකත්වය වර්ධනය කිරීමට සමන අයිතියක් ඇත. ප්‍රමුඛ ආගමික සභාඅනුළු සියලුම ආගමික, සංස්කෘතික, සමජීය සහ ලෙහික ක්‍රියාකරකම් සදහාකන්තනත්තට සහභාගී විය හකිය.

සික් ආගම සමනත්මතවය, සමන් සධ්‍රණත්වය, මනුෂ්‍යත්වයට සේවය කිරීම සහ අනෙකුත් ආගම් සදහාඉවසීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටී. සික් ආගමේ අත්‍යවශ්‍ය පණිවිඩය වන්නේ එදිනෙදා ජීවිතයේදී අනුකම්පව, අවංකකම, නිහනමනිකම සහ ත්‍යාගීචිත්වය යන පරමදර්ශයන් ප්‍රගුණ කරන අතරම සම විටම අධ්‍යක්ෂික භක්තිය සහ දෙවියන්ට ගරු කිරීමයි. සික් ආගමේ මූලික සිද්ධන්ත තුන වන්නේ දෙවියන් මෙනෙහි කිරීම සහ සිහි කිරීම, අවංක ජීවිතයක් සදහාවඩ කිරීම සහ අන් අය සමග බෙදාගනීමයි.

ආත්මය සදහාමෙම අධ්‍යක්ෂික ගමන යමට උත්සහ කිරීම ගන සුබ පතුවී. පරිවර්තනය කිසි විටෙකත් මුල් පිටපතට සමීප විය නෙහක, විශේෂයෙන් සම්පූර්ණ ගුරු ග්‍රන්ත සහිබ් කවියේ ඇති විට සහ රූපක භවිතය කඞ්යය අනිශයිත් දුෂ්කර කරයි. දිව්‍ය පණිවිඩයේ, හින්දු සහ මුස්ලිම් මිථ්‍යාකථා බෙහෙවින්ට භවිතා කරනු ලබන්නේ ප්‍රලහඳ්, හර්තකෂ්, ලක්ෂ්මි, බ්‍රහ්ම යනදියයි. කරුණකර ඒවාවචනනුසරයෙන් නෙකියවාඒවයේ යටින් පවතින පණිවිඩය තේරුම් ගන්න. අවධනය යෙමු වන්නේ දෙවියන් වහන්සේ එක් අයෙකු බවත්, ඔහු සමග එක්සත් වීම මිනිස් ජීවිතයේ ඉලක්කය බවත් ය.

ඔබගේ හෂ්ඨවත් දිව්‍යමය පණිවිඩය ඔබ වෙත ගෙන ඒම සදහාස්වේච්ඡා සේවකයන් කිහිප දෙනෙකු විසින් මෙම කඞ්යය වසර ගණනකින් පුරසිදු කර ඇත. ඔබට කිසියම් ප්‍රශ්නයක් ඇත්නම්, කරුණකර walnut@gmail.com විද්‍යුත් තප්පලෙන් එවන්න, අපි මෙම ගමනට ඔබ හාඒක්වීමට කමුත්තෙමු.